

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6C/15/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4407200788
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4407200788.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie Jána Pavla II. číslo 7, IČO: 35 593 008, zastúpená Petruška & partners s.r.o., Nitra, Kupecká 18, IČO: 47 254 882, proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, zastúpený Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r.o., so sídlom Banská Bystrica, Mladých budovateľov 2, IČO: 50 570 897, o vydanie nehnuteľných vecí, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV č. XXXX k.ú. U. a to k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 5750 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXX m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1085 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1921 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1450 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 3359 m², k novovytvorenej parcele registra „X.“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 14150 m² a k novovytvorenej parcele registra „X.“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 407 m², ktoré sa nachádzajú v k.ú. U., pričom uvedené parcely registra „X.“ č. XXXX/X a XXXX/X boli vytvorené geometrickým plánom č. X/ XXXX vyhotoveného dňa X.X.XXXX Ing. Matúšom Reisingerom, ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor dňa 1.4.2019 pod č. XXX/XX, spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Uvedený geometrický plán je nedeliteľnou súčasťou rozsudku.

II. Súd žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne označený ako Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Trnava, Hollého 10) sa žalobou domáhal vydania nehnuteľných vecí, a to pozemkov - parciel v k.ú. Tvrdošovce č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX/X, ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. U. a ktoré sú zároveň zapísané na LV č. XXXX k.ú. U. ako parcela registra „C“ č. XXXX - časť, XXXX - časť, XXXX - časť, XXXX o výmere XXXX m², XXXX o výmere 1921 m², XXXX - časť, a č. XXXX/X o výmere 3359 m². Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobu podal podľa Zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva nehnuteľných vecí cirkvám a náboženským spoločenstvám a v prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam a uviedol, že

Ostrihonské rímskokatolícke arcibiskupstvo bolo výlučným vlastníkom uvedených nehnuteľností a že žalobca je právnym nástupcom Ostrihonského arcibiskupstva na území Slovenskej republiky, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. XXCo/XXX/XXXX zo dňa 10.9.1996.

2. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 19.1.2006 vyzval žalovaného podľa uvedeného zákona na navrátenie vlastníctva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam a na ich vydanie pričom o podanej výzve žalobca upovedomil regionálny odbor žalovaného v Nových Zámkoch a tiež Odštepny závod žalovaného v Palárikove keďže uvedené nehnuteľnosti sa nachádzajú v rámci ich územného obvodu. Uviedol, že žalovaný listom dňa 27.6.2006 oznámil, že vzhľadom značné množstvo uplatnených výziev od rôznych cirkví a náboženských spoločností podľa zákona č. 161/2005 Z.z. pristúpi k realizácii tohto zákona až po dôslednom posúdení týchto podaní. Uviedol, že dňa 3.8.2006 sa uskutočnilo na generálnom riaditeľstve žalovaného pracovné rokovanie k uplatneným reštitúciám, avšak nedošlo k žiadnemu zaujatiu stanoviska žalovaného k tomu, či uzavrie so žalobcom dohodu o vydaní nehnuteľných vecí. Následne žalovaný oznámil všetkým riaditeľom odštepných závodov, že majetok patriaci Ostrihonskej arcidiecéze sa dobrovoľne nemá vydávať. Uviedol, že žalobca je v Slovenskej republike registrovanou cirkvou, resp. jeho útvarom, ktorý je registrovaný na Ministerstve kultúry SR s prideleným identifikačným číslom organizácie pričom ide o cirkev, ktorá aj v súčasnosti pôsobí na území Slovenskej republiky. Uviedol, že zákon pripúšťa, aby sa nehnuteľný majetok vydal aj inému útvaru katolíckej cirkvi ako tomu, ktorý predmetný majetok vlastnil v čase odňatia avšak musí ísť o tú istú cirkev. Uviedol, že Rímskokatolícka cirkev má univerzálny a jednotný charakter uznaný Slovenskou republikou, uzatvorením zákonnej zmluvy so Svätou stolicou, ktorá bola zverejnená v Zbierke zákonov pod č. 326/2001 Z.z. Uviedol, že podľa § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré patria do lesného pôdneho fondu alebo sú považované za poľnohospodársku pôdu, vrátane hospodárskych stavieb, môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je registrovaná cirkev so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnú subjektivitu, pričom ich nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8.5.1945 do 1.1.1990 spôsobom uvedeným v § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. Poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 61/77 Zb. o lesoch, § 50 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z. a tiež na ust. § 3 ods. 1 písmeno c), ods. 3 § 4 ods. 1 a § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z.

3. V žalobe zároveň žalobca uviedol, že z výzvy na vydanie nehnuteľných vecí a identifikácie parciel vyplýva, že výmery parciel, ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložky č. 972 k.ú. Tvrdošovce sú vyjadrené v jutrách a štvorcových siahach pričom zosúladienie aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností bude vykonané na základe overeného geometrického plánu príslušnou správou katastra. Napokon uviedol, že žalobca podal výzvu na navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalovaného ako povinnej osoby a keďže žalovaný v uvedenej písomnej výzve nevyhovel, žiadal aby súd žalobe vyhovel. K žalobe žalobca pripojil potvrdenie Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo dňa 15.7.2005 o právnej subjektivite žalobcu, výpis z obchodného registra žalovaného, zmluvu medzi Československou republikou a Svätou stolicou z januára 1928, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. XXCo/XXX/XX zo dňa 10.9.1996, pozemnoknižnú vložku č. XXX k.ú. U., výzvu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zo dňa 13.1.2006, list žalobcu zo dňa 13.1.2006, identifikáciu parciel, ktorá sa týka pozemnoknižných parciel zapísaných na pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. U., LV č. XXXX k.ú. U., list žalovaného zo dňa 27.6.2006 týkajúci sa reštitučných nárokov žalobcu.

4. Vo veci sa vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 14.5.2007. V tomto podaní žalovaný uviedol, že nesúhlasí s vydaním nehnuteľností tak ako to žalobca v žalobe uvádza, žalovaný namietla preklúziu nároku žalobcu, keďže žalobca vo svojej písomnej výzve zo dňa 13.1.2006 uviedol ako právny dôvod svojho nároku reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písmeno c) odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 o revízii prvej pozemkovej reformy, pričom nepreukazuje uvádzaný titul inak ako len odkazom na zápis v pozemnoknižnej vložke a teda takéto preukázanie nároku žalobcu nie je právne relevantné a je v rozpore s ust. § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005.

5. Žalovaný ďalej namietal, že žalobcom uvádzaná zmluva Modus Vivendi nie je právne relevantným aktom preukazujúcim právne nástupníctvo v majetkových veciach po majetkoch Ostrihomu, ktoré sa nachádzali po rozpade Rakúsko-Uhorska na území vtedajšej ČSR. Zároveň žalovaný namietal, že žalobcom uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave je záväzný iba pre konkrétnych účastníkov konania a nie je záväzný pre nezúčastnené osoby. Zároveň žalovaný poukázal na to, že po vzniku Československého štátu bol v roku 1918 veľký pozemkový majetok, ktorý zostal na jeho

území po rozpade Rakúsko-Uhorska a ktorý bol vedený v pozemnoknižných vložkách ako majetok Ostrihomu bol štátom zabraný a to podľa záborového zákona č. 215/1919. Podľa tohto zákona ČSR mala právo zabratý majetok pridelovať a prenajímať, pričom prídel sa riadil prídelovým zákonom č. 81/1920 Zb. a za odobratý majetok patrila náhrada podľa § 9 Náhradového zákona č. 329/1920 Zb. Uviedol, že záborom bolo pôvodnému vlastníkovi odňaté dispozičné právo s majetkom nakladať pričom žalobcom požadované majetky boli prevzaté do nútej správy podľa nariadenia č. 132/1919 a boli spravované centrálnou komisiou v Rímskokatolíckych majetkoch pre Slovensko v Bratislave pričom táto komisia neskôr zanikla a od 1.11.1923 na jej miesto nastúpila Likvidačná komisia pre referáte Ministerstva školstva a národnej osvety v Bratislave. Uviedol, že medzitým Svätá stolica vytvorila dňa 29.5.1922 apoštolskú administratúru v Trnave ako dočasné riešenie správy územia „Ostrihomu“, ktoré po rozpade Rakúsko-Uhorska pripadlo novovzniknutému Československu pričom do funkcie prvého apoštolského administrátora bol vymenovaný PhDr. Pavol N., ktorý dostal od Svätej stolice poverenie aby spravoval uvedené majetky avšak československá vláda toto nevezala na vedomie a naďalej majetky cirkvi ponechávala správe likvidačnej komisii. Zároveň poukázal na to, že všetky cirkevné inštitúcie Ostrihomu a to arcidiecéza, arcibiskupstvo kapitula, seminárium zažalovali Československý štát v roku 1923 na Medzinárodnom súde v Hágu vo veci záboru a vnútornej správy pozemkov s odvolaním sa na článok 250 Trijanonskej zmluvy pričom žiadali zrušenie záboru pozemkov, navrátenie všetkého hnutel'ného a nehnuteľného majetku, o odškodnenie za znemožnenie užívania majetku, pričom tento spor bol ukončený v roku 1934 kedy žalobcovia svoje žaloby stiahli bez toho aby sa domohli akéhokoľvek pozitívneho a vykonateľného rozhodnutia. Poukázala na to, že československá vláda vyplatila prostredníctvom vtedajšieho ministra školstva Dr. Hodžu 23 miliónov Kč pričom suma 16 miliónov bola vyplatená Ostrihomskej kapitule a sume 7 miliónov Kč bola vyplatená Ostrihomskému arcibiskupstvu ako zálohu z výnosov majetkov Ostrihomu. Zároveň uviedla, že výsledkom rokovaní medzi Svätou stolicou a ČSR ohľadne spravovania majetku Ostrihomu bolo aj opätovné ustanovenie Dr. Pavla N. do funkcie správcu zabratých majetkov (dekrét zo dňa 17.5.1935), pričom sa správy ujal 1.6.1935 a vláda ČSR vládnym nariadením č. XXX/XXXX Zb. zrušila aj formálne zátvor cirkevných majetkov.

6. V uvedenom vyjadrení ďalej uviedla, že po skončení II. sv. vojny poverením SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu prípisom zo dňa 23.5.1945 č. 111/1945 poverilo dočasnou správou majetkov Ostrihomu na území Slovenska komisiu zloženú zo zástupcov štátnej správy a cirkvi. Uvádzané majetky boli predmetom revízie prvej pozemkovej reformy v roku 1947. Uviedla, že uvádzaný vývoj potvrdzuje skutočnosť, že nehnuteľnosti od ich záberu v roku 1919 štátom boli zverené do správy rôznym inštitúciám a nie do vlastníctva a to so súhlasom a vedomím štátu ako aj cirkvi. Uviedla, že pozemnoknižní vlastníci nikdy nerešpektovali žiadne dohody ohľadne svojho majetku a vlastníctva a nikdy sa ich nevzdali. Uviedla, že Československá republika až do roku 1948 uznávala vlastníkov zabratých majetkov, čoho dôkazom je napr. vyplatenie výnosov z hospodárenia a majetkoch z roku 1927 ministrom Hodžom a neustále uvádzanie v úradných listinách a dokumentoch ako vlastníkov. V danom prípade zabraté majetky sa len spravovali.

7. Žalovaný uviedol, že žalobca si nemôže odvodzovať vlastníctvo k nehnuteľnostiam po pozemnoknižných vlastníkoch „Ostrihomu“ (či už arcibiskupstva, kapituly, semináru a pod.) ako jeho právny nástupca a to ani v rámci jednotného cirkevného vlastníctva a uviedol, že žalobca nepredložil dôkaz o právnom nástupníctve majetkovej oblasti po „ostrihomských“. Zároveň poukázala na to, že po II. svetovej vojne sa o zabratých cirkevných nehnuteľnostiach rozhodovalo podľa zákona č. 142/1947 Zb. pričom v tomto období už nedošlo k zabratiu uvádzaného majetku tak ako to vyplýva z ust. § 1 písmeno b), podľa ktorého sa revízii podrobuje zabraný pozemkový majetok, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté ani prepustením zo záboru ani ponechaním podľa § 20 prídelového zákona a u ktorého doposiaľ nebolo vykonané prídelové konanie a preto v danom prípade majetok Ostrihomu bol štátom zabraný v rámci prvej pozemkovej reformy podľa zákona č. 215/1919 Zb. a nebolo ho potrebné opätovne odnímať a podľa zákona č. 142/1947 Zb. podliehal ako dotedy nerozdelený majetok revízií a bol pridelený novým vlastníkom. Uviedol, že žalovaný nebol vlastníkom majetku, ktorý podliehal revízii prvej pozemkovej reformy keďže v pozemnoknižných záznamoch bol stále vedený vlastníkom Ostrihomu a tiež na neho neprešlo právne nástupníctvo k majetkom Ostrihomu. Tiež poukázal na to, že za zabratý majetok bol štát povinný zaplatiť náhradu vlastníkovi zabratého majetku a nie správcovi. Napokon žiadala aby súd žalobu zamietol keďže žalobca nie je oprávnenou osobou keďže v rozhodnom období nevlastnil nehnuteľnosti, ktorých vydania sa domáha a nepreukázal ani právne nástupníctvo v majetkových veciach po pôvodnom vlastníkovi k nehnuteľnostiam, ktorých vydania sa domáha pričom žalobca nepreukázal

existenciu reštitučného titulu podľa § 3 ods. 1 písmeno č. zákona č. 161/2005 Z.z. K uvedenému podaniu pripojil zmluvu Modus Vivendi medzi ČSR a Svätou stolicou z januára 1928, výňatok z prehľadných cirkevných dejín, výňatok z dokumentu katolícka cirkev a pozemková reforma 1945 - 1948, zákon č. 121/1920, opatrenie Ministerstva kultúry SR k evidencii právnických osôb, ktoré odvodzujú svoju právnú subjektivitu od cirkvi alebo náboženských spoločností, zákon č. 215/1919, výňatok z internetovej stránky wikipedia Trnavská apoštolská administratúra, odpoveď Ministerstva školstva a národnej osvety vo veci výplaty 22 miliónov Kč zo slovenských cirkevných statkov ostrihomským beneficiátom, apoštolskú konštitúciu zo dňa 2.9.1937.

8. Vo veci sa podaním zo dňa 26.7.2007 vyjadril právny zástupca žalobcu a uviedol, že náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľných vecí vymedzuje zákon č. 161/2005 Z.z. len po formálnej stránke a nie po stránke obsahovej a poukázal na to, že u žalovaného absentujú právne relevantné dôvody, ktoré by bránili k vydaniu nehnuteľností, pričom výklad žalovaného je bezdôvodne formalistický v rozpore s účelom reštitučného zákona. Čo sa týka právneho nástupníctva žalobcu po Ostrihomskom arcibiskupstve, uviedol, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/119/2002 zo dňa 28.2.2003 je Rímskokatolícka cirkev na Slovensku na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu vlastníkom všetkých nehnuteľností pôvodne zapísaných v pozemkových knihách na zahraničné cirkevné právne subjekty, pričom toto rozhodnutie je plne v súlade s normami kanonického práva čoho dokladom je potvrdenie štátneho sekretariátu Svätej stolice zo dňa 11.3.1996. Ako neopodstatnenú námietku považoval spochybnenie potvrdenia Ministerstva kultúry SR, ktoré je podľa § 18 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. ústredným orgánom štátnej správy pre vzťahy k cirkvami a náboženskými spoločnosťami. Čo sa týka námietky nepreukázania reštitučného titulu uviedol, že žalobca pri podávaní výzvy vychádzal najmä zo zápisov v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. U. pričom posledný zápis bol vykonaný dňa 7.10.1955 na základe prídelovej listiny Č.D. XXXX/XXXX na základe ktorej sa zavkladovalo vlastnícke právo v prospech Československého štátu v správe štátny majetok národný podnik v Palárikove podľa pozemkových reforiem. Poukázal na zákon č. 161/2005 Z.z., ktorý uvádza štyri kumulatívne podmienky na navrátenie vlastníctva: 1. právo na navrátenie vlastníctva môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, 2. práva na navrátenie vlastníctva je možné uplatniť iba k nehnuteľnostiam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním a podiely spoločnej nehnuteľnosti, 3. nehnuteľnosti boli v čase odňatie vo vlastníctve cirkvi, ktorá je v súčasnosti registrovanou cirkvou, 4. nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8.5.1945 do 1.1.1990 spôsobom uvedeným v § 3. Mal za to, že v danom prípade boli všetky štyri zákonné podmienky splnené. Zároveň uviedol, že za nepodstatnú považuje námietku absencie intabulácie k pozemkovej knihe a uviedol, že k zmene označenia názvu z Ostrihomskej arcidiecézy na apoštolskú administratúru v Trnave bolo spôsobené skutočnosťou, že nebola z týchto kníh vymazaná záborová poznámka a tiež z dôvodu II. svetovej vojny a následného totalitného režimu. Zároveň sa vyjadril k otázke nakladania s cirkevnými majetkami na území Slovenskej republiky a uviedol, že základnou normou pred vznikom ČSR bol zákon č. 50/1874, ktorým sa upravujú vonkajšie pomery katolíckej cirkvi, pričom dňa 5.11.1855 bol v zbierke zákonov a nariadení vyhlásený konkordát medzi Svätou stolicou a rakúskym cisárstvom pod č. XXX/XXXX, na základe ktorého sa upravili vzťahy medzi Svätou stolicou a rakúskym cisárstvom. Napokon žiadal aby okrem požadovaných nehnuteľností žalovaný vydal žalobcovi aj dokumentáciu, ktorá náleží k predmetným nehnuteľnostiam a to

K uvedenému podaniu pripojil dohodu o vydaní vecí podľa zákona č. 161/2005 Z.z. uzavretú medzi Rímskokatolíckou cirkvou, Bratislavsko Trnavská arcidiecéza, Trnava a LESY SR, š.p. Banská Bystrica, Odštepny závod Krupina zo dňa 2.9.2005, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom 5C/206/06-142 zo dňa 16.5.2007, prídelovú listinu ONV Nové Zámky zo dňa 15.8.1955 týkajúcu sa predmetných nehnuteľností pozemnoknižný poriadok platný na Slovensku, zákon č. 50/1874, cisársky patent č. XXX/XXXX, zápisnica o odovzdaní a prevzatí prenajatého majetku Jánoš R. zo dňa 30.9.1935, pozemnoknižnú vložku č. 5 k.ú. G., časť kódexu kanonického práva týkajúceho sa majetku cirkvi, list Svätej stolice adresovaný Pavlovi Jantauschovi, obežník trnavského ordinariátu zo dňa 14.10.1945, dôvodovú správu k zákonu č. 161/2005, rozsudky Ústavného súdu Českej republiky, rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozsudky Krajského súdu v Trenčíne a Bratislave, judikatúru k reštitučným zákonom, ktorá sa týka oprávnenej osoby, reštitučnej výzvy, predmetu vydania, výňatok z celoštátneho seminára „výklad zákona o zmiernení majetkových krívd spôsobených cirkvám a náboženským spoločnostiam“.

9. Vo veci sa vyjadrila právna zástupkyňa žalovaného podaním zo dňa 10.3.2008, v ktorom uviedla, že žalobca nespĺňa postavenie oprávnenej osoby, pokiaľ nepreukáže právne nástupníctvo v majetkovej oblasti po bývalom vlastníkovi. Zároveň uviedla, že v pozemkovej knihe nedošlo k zmene označenia z Ostrihomu na apoštolskú administratúru v Trnave, ktorá bola zriadená Svätou stolicou ako dočasný útvar na spravovanie majetku Ostrihomu a „Ostrihom“ sa naďalej po rozpade Rakúsko-Uhorska cítil byť vlastníkom a preto aj podľa článku 250 Trijanonskej zmluvy uplatnil vlastnícke žaloby proti Československej republike. Mala za to, že neobstojí tvrdenie žalobcu, že zrušením zátvoru cirkevných majetkov podľa vládneho nariadenia č. 204/1937 Zb. sa administratúra stala skutočným držiteľom a teda vlastníkom a preto nebol potrebný ani zápis do pozemkovej knihy. Zároveň uviedla, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal reštitučný titul, pričom vo výzve zo dňa 13.1.2006 uviedol ako reštitučný titul odňatie bez náhrady podľa zákona č. 142/1947 Zb., pričom v žalobe zo dňa 18.1.2007 už uvádza ako reštitučný titul odňatie bez náhrady úpravou pozemkového vlastníctva podľa pozemkových reforiem. Preto namietala, že iba odkaz na zápisy príslušnej pozemnoknižnej vložke nie je dôkazom podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005, pričom zápisy z roku 1948 uvádzajú, že tieto pozemky zamýšľa poverenie pôdohospodárstva prevziať a zápis 25.7.1948 uvádza poznámku uvalenia úradnej správy. Uviedla, že prídelová listina z roku 1955, ktorú žalobcu predložil súdu až v priebehu konania a ktorá sa uvádza v záznamoch pozemnoknižnej vložky č. XXX nie je dôkazom tvrdenia žalobcu a prechod vlastníctva na štát „prídelom“ bol dovŕšený v procese usporiadania vlastníckeho práva k pozemkom zabratých záborovým zákonom a prídel takto zabratého majetku sa riadil prídelovým zákonom. Zároveň uviedla, že zákonom č. 142/1947 však nedošlo k zabratiu pozemkového majetku a poukázala na to, že podľa § 29 náhradového zákona dňom vlastníckeho vkladu prechádza držanie, úžitky a nebezpečie ako aj verejnoprávne povinnosti a prevzaté ťarchy rovnako ako práva spojené s držaním prevzatých nehnuteľností na štát alebo nadobúdateľa. Uviedla, že žalobca mal do 30.4.2006 preukázať, že bol vlastníkom nehnuteľností v čase od 8.5.1945 od 1.1.1990 a že jeho nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu alebo obce niektorým zo spôsobov uvedených v § 3 ods. 1 písmeno a) až j) zákona č. 161/2005 Z.z. Taktiež namietala, že žalobca v písomnej výzve na vydanie nehnuteľností požadované nehnuteľnosti neidentifikuje, odkazuje na zápis v pozemnoknižnej vložke, ktorá má veľa parciel pričom v prílohe k výzve sú výmery pozemkov uvádzané v rozpore s výmerami na priloženom liste vlastníctva, pričom žalobca žiada vydať hospodárske stavby, ostatné stavby, investičné lesné cesty a ich časti. Z uvedených dôvodov preto písomná výzva je neurčitá, nezrozumiteľná a neposkytuje presné údaje potrebné pre vyhotovenie platnej dohody o vydaní veci a uviedol, že požiadavka žalobcu v rozsahu v akom ju požaduje v podaní zo dňa 26.7.2007 je neodôvodnená keďže zákon o lesoch presne stanovuje charakter príslušnej dokumentácie, ktorá je súčasťou plánu! Taktiež namietala, že povinnou osobou v danom prípade by mala byť Slovenská republika, resp. obec keďže nie je daná pasívna legitímácia žalovaného keďže žalobca si uplatnil svoje právo žalobou voči žalovanému ako správcovi. K uvedenému podaniu pripojila nariadenie zo dňa 15.12.1855, interpeláciu vo veci výplaty 22 mil. Kč zo slovenských cirkevných statkov ostrihomským beneficiátom, odpoveď ministerstva školstva.

10. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 6.3.2008 navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde v Leviciach pod č. 9C/138/2006 a vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky 9C/75/2007 pričom konajúci súd návrh žalobcu na prerušenie konania uznesením č. 6C/15/2007-497 zo dňa 19.5.2008 zamietol a odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. 8Co/166/2008-507 zo dňa 20.8.2008 odvolanie žalobcu proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa odmietol.

11. Právny zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 26.8.2008 oznámil konajúcemu súdu, že došlo k zmene označenia žalobcu z pôvodného „Bratislavsko-Trnavská arcidiecéza na Trnavskú arcidiecézu, ktorá má právnu kontinuitu po Bratislavsko-Trnavskej arcidiecéze a to na základe apoštolskej konštitúcie Slovakiae Sacrorum antistites o vzniku diecéz a zmene hraníc a mien diecéz a cirkevných provincií zo dňa 14.2.2008. K uvedenému podaniu pripojil uvedenú apoštolskú konštitúciu a jej preklad do slovenského jazyka, potvrdenie o pridelení identifikačného čísla IČO.

12. Vo veci sa vyjadril písomným podaním zo dňa 23.6.2009 právny zástupca žalobcu, v ktorom uviedol, že reštitučný zákon predpokladá, že sa právo na vrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam uplatní k nehnuteľnostiam pôvodne vedených na pozemnoknižných vložkách. Uviedol, že spresnením petitu žaloby sa nemení rozsah predmetného nároku ale sa len zosúladiť pozemnoknižný stav so zápisom v katastri nehnuteľností, pričom predmetom žaloby sú nehnuteľné veci, ktoré sú podľa § 3 ods. 3

reštitučného zákona spôsobilé byť predmetom vydania vrátane dokumentácie, ktorá k nehnuteľnostiam prislúcha. Uviedol, že nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že žalobca nepreukázal, že majetok v čase jeho odňatia vlastnil subjekt, ktorého je žalobca právnym nástupcom. Zákon č. 161/2005 Z.z. v § 2 ods. 2 vyžaduje aby cirkev, ktorá predmetné nehnuteľnosti vlastnila v čase odňatia aj v súčasnosti pôsobila na území Slovenskej republiky a bola tu riadne registrovaná. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi, ktorá je v súčasnosti registrovanou cirkvou so sídlom na území Slovenskej republiky, pričom právne nástupníctvo žalobcu je riadne preukázané keďže tento majetok bol majetok Rímskokatolíckej cirkvi.

13. V uvedenom vyjadrení ďalej uviedol, že účelom zákona je zmierniť následky niektorých majetkových a iných krívd, ku ktorým došlo v rozhodnom období na základe právnych úkonom a právnych aktov vykonaných v rozpore so zásadami demokratickej spoločnosti. Poukázal na stanovisko Ústavného súdu ČR sp. zn. IÚS38/2002 zo dňa 24.3.2004, podľa ktorého pri aplikácii reštitučných zákonov nie je možné postupovať príliš reštriktívne, resp. formalisticky, pričom ústavne komformným výkladom je teda spravidla výklad extenzívny s tým, že zákon a jeho jednotlivé ustanovenia je potrebné vykladať tak aby ich aplikáciou bolo možné dosiahnuť účel, ktorý zákonodarca sledoval. Uviedol, že účelom zákona č. 161/2002 bolo umožnenie oprávneným osobám znovunadobudnutie majetku, ktorý im bol v rozhodnom období odňatý na základe opatrení štátu a jeho orgánov vykonaných v rozpore so zásadami demokratickej spoločnosti. Opätovne poukázal na to, že náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľných vecí vymedzuje zákon č. 161/2005 Z.z. len po formálnoprávnej stránke a nie po stránke obsahovej pričom požiadavka písomnej výzvy podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona nie je obsahom práva na vydanie nehnuteľností ale len podmienkou k vzniku nároku na vydanie vecí, ktorou sa tento nárok zakladá. Mal za to, že z obsahu výzvy žalobcu jednoznačne vyplýva žalobcov jasný a zrozumiteľný prejav vôle smerujúci k tomu aby mu povinná osoba vydala nehnuteľnosti. K uvedenému podaniu pripojil rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 131/96 Zb, č. 3Cdo/144/1996, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. IV.US575/03.

14. Žalobca podaním zo dňa 21.2.2009 navrhol zmenu strany konania na strane žalobcu tak aby do konania namiesto žalobcu Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko - Trnavská arcidiecéza Trnava, Jána Hollého 10, vstúpila Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Námestie Jána Pavla II č. 7, Nitra. Tento návrh zdôvodnil tým, že apoštolskou konštitúciou Slovakiae Sacrorum antistites jeho svätosti pápeža Benedikta XVI zo dňa 14.2.2008 bola vyhlásená územná reorganizácia Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku a ktorou boli určené zmenu určenia diecéz, zmeny názvu diecéz, zmeny území cirkevných provincií, pričom na jej základe vznikli nové diecézy a právnym nástupcom Bratislavsko - Trnavskej arcidiecézy na územiach dekanátov: Bánovce na Bebravou, Bošany, Hronský Beňadik, Lužianky, Močenok, Nemšová, Nitra, Nitrianske Rudno, Nové Zámky, Radošina, Šurany, Štúrovo, Topoľčany, Trenčín, Vrábľa, Zlaté Moravce a Želiezovce je Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Jána Pavla II č. 7, Nitra, IČO: 35 593 008.

15. Konajúci súd uznesením č. 6C/15/2007-585 zo dňa 16.12.2009 na návrh žalobcu pripustil zmenu strán na strane žalobcu tak, že doterajší žalobca Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-Trnavská arcidiecéza, Trnava, Hollého 10, z konania vystupuje a na jeho miesto vstupuje Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Nám. J. Pavla II č. 7, IČO: 35 593 008.

16. Konajúci súd podaním zo dňa 23.3.2011 požiadala Slovenský národný archív Bratislava o zaslanie fotokópií žiadosti o oznámení Štátneho pozemkového úradu v Prahe, ktorými podľa zákona č. 215/2019 Z.z. boli zabraté nehnuteľnosti v k.ú. Tvrdošovce.

17. Konajúci súd požiadala dňa 9.4.2015 o zaslanie aktuálneho LV č. XXXX k.ú. U. parcely, ktorých vydania sa žalobca domáha pričom z oznámenia Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zo dňa 9.7.2015 je zrejmé, že pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX,XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. U. sú v súčasnosti majetkoprávne vysporiadané na parcelách registra „C“ č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, pričom tieto sú zapísané na LV č. XXXX k.ú. U. vo vlastníctve Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, pričom tieto boli zamerané geometrickým plánom č. 5/2015 s tým, že parcely registra „C“ č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX sú zapísané na LV č. XXXX k.ú. U. vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe LESY Slovenskej republiky, štátny podnik Banská Bystrica. V uvedenom oznámení bolo oznámené, že časť pozemnoknižnej parcely XXXX je zapísaná v

registri „E“ ako parcela registra „E“ č. XXXX/XXX zapísaná na LV č. XXXX k.ú. U. vo vlastníctve Poľno SME, s.r.o. Palárikovo, pričom súdu boli zaslané uvedené listy vlastníctva.

18. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 14.3.2016 žiadal o prerušenie konania pričom konajúci súd uznesením č. 6C/15/2007-645 zo dňa 12.5.2016 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Uvedené uznesenie odvolaním napadol právny zástupca žalobcu a odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. 25Co/518/2016-657 zo dňa 21.2.2017 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

19. Na pojednávaní dňa 26.5.2017 zástupca právneho zástupcu žalobcu v nadväznosti na písomné podanie Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zo dňa 09.07.2015 predložil súdu geodetickú dokumentáciu - grafickú a písomnú identifikáciu k parcelám č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX, XXXX pričom na uvedenej identifikácii sú zaznačené aj parcely č. XXXX a XXXX teda tak ako sú uvedené aj v petite, ktorý bol spresnený podaním žalobcu zo dňa 13.03.2008. Zároveň uviedol, že v uvedenej geodetickej dokumentácii sa nachádza identifikácia parciel, na ktorej sú na ľavej strane uvedené pôvodné pozemno-knižné parcely a na pravej strane sú uvedené parcely podľa registra CKN. Uvedené všetky parcely sú zapísané na LV č. XXXX vrátane parciel XXXX a XXXX. Súd uvedenú geodetickú dokumentáciu založil do spisu a rovnopis tejto krátkou cestou doručil právnej zástupkyňi žalovaného.

20. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že nehnuteľnosti, ktorých sa žalobca domáha vydať a ktoré sú vedené v registri parciel „C“ na LV XXXX v prospech SR v správe žalovaného, sú iné ako tie na ktoré si uplatnil pôvodný nárok písomnou výzvou, ku ktorej je doložená príloha, pričom v texte výzvy je uvedené, že nehnuteľnosti sú špecifikované v prílohe k výzve. Príloha k výzve v 1 časti obsahuje zoznam konkrétnych parcelných čísel podľa údajov vychádzajúcich zo zápisu z PKV XXX čo sa týka čísla parciel, druhu pozemku a výmer. V ďalšej časti prílohy sú uvádzané už nehnuteľnosti podľa stavu v registri „C“ niektoré vo výmerách presne vyznačených, niektoré uvádzané iba slovom „časť“. V porovnaní s predloženou vtedajšou identifikáciou týchto parciel vyplýva, že už v čase podávania reštitučnej výzvy boli tieto pozemky vedené v prospech právneho predchodcu žalobcu tak ako je to uvedené na LV č. XXXX, zo dňa 8.3.2008 kde v časti registra „E“ sa nachádzajú všetky parcely, ktorých sa výzva dotýka, pričom tuškou vyznačila vo výmerách rozdiely oproti zápisom v PKV. Uviedla, že parcela XXXX, ktorá vo výzve mala výmeru XXXXXX m² sa nachádza na LV XXXX k.ú. U. avšak o výmere 178077 m² a teda do výmery pozemkovej vložky chýba 1336 m². Na túto výmeru si uplatnil reštituent písomnou výzvou nárok a bolo potrebné v tomto čase sa orientovať na identifikovanie týchto zvyšných výmer, kde sa reálne vlastnícky nachádzajú. Pri porovnaní súčasného LV XXXX je zrejmé, že všetky parcely už sú registrované v registri „C“ a zrejme z toho vychádzal aj kataster keď sa vo svojom vyjadrení zo dňa 09.07.2015 vyjadril že pozemky z PKV XXX už cirkev má vo vlastníctve. Uviedla, že sa nestotožňuje s tým, že sa žalobca domáha úpravou výmer tých parciel, ktoré boli aj v minulosti a sú aj v súčasnosti vedené na LV 2139 už v čase podania výzvy vedené v registri „C“, pričom nie sú totožné s parcelami, ktorých sa domáhal prostredníctvom výzvy, pričom dnes je úplne iný stav. Uviedla, že je ťažko zistiť, či nehnuteľnosti, ktorých sa výzvou na vydanie nehnuteľnosti žalobca domáhal, sú totožné s tými parcelami, ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV 2139. Na uvedenom pojednávaní súd skonštatoval, že k žalobe nebola pripojená príloha k výzve na vydanie nehnuteľností zo dňa 13.1.2006 a túto predložila právna zástupkyňa žalovaného a tiež právny zástupca žalobcu. Právna zástupkyňa žalovaného založila do spisu aktuálny LV č. XXXX k.ú. U., na ktorom sú žalované parcely všetky vedené v registri „C“.

21. Na pojednávaní dňa 11.9.2017 zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že predmetom tohto konania sú nehnuteľnosti ktoré boli špecifikované v spresnení žalobného návrhu dňa 13.03.2008. Jedná sa o nehnuteľnosti, ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV č. 2139, pričom tieto boli zo strany oprávnenej osoby aj predmetom výzvy zo dňa 19.01.2006, ktorá obsahovala všetky minimálne náležitosti, ktoré na výzvu kladie súčasná judikatúra t.j. obsahovala odkaz na pozemnoknižnú vložku č. XXX tak isto katastrálne územie U. a dôvod na základe ktorého bola nehnuteľnosť oprávnenej osobe zabratá. Nad rámec výzvy resp. jej minimálnych náležitostí boli k výzve pripojené prílohy ktoré sú uvedené v predmetnej výzve a to pozemnoknižná vložka č. XXX, identifikácia parciel, príloha k výzve, LV č. XXXX a ďalšie dokumenty. V predmetnej veci je úplne jednoznačné, že predmetné nehnuteľnosti prešli na povinnú osobu v rámci revízie prvej pozemkovej reformy, teda v rozhodnom období, o čom svedčí aj posledný zápis v pozemnoknižnej vložke č. 972 pod radovým číslom 4. Pod týmto radovým číslom je uvedená pridelová listina zo dňa 15.08.1955 na základe ktorej boli predmetné nehnuteľnosti odňaté oprávnenej osobe a vzhľadom na to, že pozemnoknižná vložka je verejnou

listinou, zápis k pozemkovej knihe osvedčujúci prechod vlastníckeho práva je dostačujúci dôkaz o tom, že vlastnícke právo na povinnú osobu prešlo. Čo sa týka skutočnosti, že nehnuteľnosti neprešli na povinnú osobu v rámci Prvej pozemkovej reformy je okrem iných skutočností aj to, že v prídelovej listine je uvádzaný bývalý vlastníak Ostrihomskej arcibiskupstva, ktorého vlastnícke právo vyplývalo z časti B pozemnoknižnej vložky č. XXX uviedol, že nehnuteľnosti nemohli prejsť v rámci prvej pozemkovej reformy do vlastníctva štátu, čo je jednoznačné aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 26.07.2007, kde je uvedený historický vývoj cirkevného majetku. Vlastnícke právo cirkvi k nehnuteľnostiam ktoré boli v rámci obdobia po vzniku prvej Československej republiky dané do zátvoru boli riešené v rámci medzinárodnej dohody Modus Vivendi a následne v dvoch apoštolských konštitúciách na základe čoho bolo dohodnuté, že územia jednotlivých novovzniknutých diecéz sa zosúladi s hranicami Prvej Československej republiky tak aby každá z diecéz mala územie svojej pôsobnosti v rámci štátnych hraníc a následne všetky nehnuteľnosti ktoré boli dané do zátvoru a boli spravované centrálnou komisiou a následne likvidačnou komisiou, boli odovzdané apoštolskému administrátorovi biskupovi Pavlovi N., následne tieto nehnuteľnosti Trnavská administratúra, ktorá bola v rámci Ostrihomskej arcidiecézy, a iných útvarov spravovala. Tieto nehnuteľnosti boli zo strany štátu zabraté a oprávnenej osobe odňaté až v rámci revízie Druhej pozemkovej reformy. Takýto názor vo svojom rozhodnutí vyriekol Krajský súd v Nitre 6C/275/2006. Zároveň predložil konajúcemu súdu dokument uznesenie Ľudového súdu Nové Zámky zo dňa 20.08.1995 (Q ktoré korešponduje so zápisom v pozemnoknižnej vložke č. XXX a je podpísané zodpovednou osobou Ľudového súdu pozemnoknižné oddelenie, pričom aj z týchto dokumentov vyplýva, že nehnuteľnosti na povinnú osobu prešli až v rámci revízie prvej pozemkovej reformy, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalobca ako právny nástupca je oprávnenou osobou a predmetné nehnuteľnosti jednoznačne treba považovať za nehnuteľnosti vydaniaskopné, na ktoré má oprávnená osoba jednoznačný nárok, tak ako to vyplýva zo všetkých dôkazov a prednesov uvedených v tomto konaní. Súd uvedené uznesenie zo dňa 20.08.1995 založil do spisu a krátkou cestou doručil zástupcovi právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že v uvedenom uznesení sa na 1 a 2 strane sa uvádza, že pozemnoknižné parcely sú vedené na celosť vo vlastníctve Ostrihomskej arcibiskupstva a na základe prídelovej listiny bolo vložené vlastnícke právo právom prídelu pre Československý štát - štátny majetok Národný podnik v Palárikove pričom uznesenie podpísané zodpovednou osobou Ľudového súdu pozemnoknižné oddelenie.

22. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol k upresneniu žaloby žalobcu podaním zo dňa 13.03.2008 uviedol, že ponecháva na zvážení súdu, či bude potrebné rozhodnúť o zmeny žaloby, keďže takto navrhovaná zmena žalobného petitu je rozsiahla oproti podanej žalobe. Čo sa týka určitosť výzvy podľa zákona č. 161/2005 uviedol, že nie je možné stotožniť s tvrdením žalobcu, že táto výzva spĺňa minimálne obsahové a formálne náležitosti. V tomto smere poukázal na odchýlnu judikatúru Ústavného súdu, ktorá bola citovaná a predložená spolu s podaním žalovaného zo dňa 13.04.2016. V zmysle judikatúry Ústavného súdu sp. zn. XUSXXX/XXXX a sp. zn. XUSXXX/XXXX je potrebné aby výzva podľa zákona č. 161/2005 označovala nehnuteľnosti údajmi aktuálnej evidencie katastra nehnuteľností, inak nie je možné zabezpečiť aby došlo k dohode o vydaní takýchto nehnuteľností, teda predpokladom účinného uplatnenia výzvy podľa reštitučného zákona je riadna identifikácia nehnuteľností v nadväznosti na aktuálny zápis v katastri nehnuteľností. Súhlasil s názorom vysloveným zo strany súdu o tom, že k odňatiu predmetných nehnuteľností došlo mimo rozhodného obdobia. Súhlasil s predošlou právnou zástupkyňou, ktorá podaním zo dňa 10.03.2008 uviedla, že k prechodu predmetných nehnuteľností na štát došlo podľa zápisu z roku 1925 tak ako je to vyznačené v pozemnoknižnej vložke. Zároveň poukázal na pojednávanie dňa 26.05.2017, kde právna zástupkyňa žalovaného poukázala na nezrovnalosti vo výmerách pozemkov požadovaných na vydanie. Uviedol, že podľa spresnenia žalovaného návrhu zo dňa 14.03.2008 žalobca nežiada vydanie všetkých nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. U., pričom v spresnení nie je uvedené parcela č. XXXX podľa výpisu z LV č. XXXX. Poukázal na rozpor medzi údajmi podľa oznámenia Okresného úradu Nové Zámky zo dňa 09.07.2015 a identifikáciou, ktorá mala byť vykonaná na základe geodetickej dokumentácie vypracovanej Ing. Jánom Križanom, resp. aj na rozpor medzi oznámením Okresného úradu Nové Zámky a potvrdením Ing. Vincenta H., geodeta. Uviedol, že oznámenie Okresného úradu zo dňa 09.07.2015 potvrdzuje, že parcela č. XXXX, ďalej XXXX, XXXX boli evidované v pozemnoknižnej vložke č. XXX a sú v súčasnosti majetkoprávne vysporiadané v tam uvedených parcelách registra CKN pričom je nepochybné, že identifikácia parciel vykonaná Ing. Jánom Križanom vykazuje rozpor oproti úradnému dokumentu Okresného úradu Nové Zámky. Keď identifikuje parcely na vypořádanie vo vlastníctve žalovaného, ktoré však iným spôsobom identifikuje práve Okresný úrad Nové Zámky. Žiadal aby v záujme upresnenia, resp. vyriešenia rozporu súd požiadal geodeta Ing. Jána Križana

aby odpovedal na otázku súdu v nasledovnom znení: „Vysvetlite rozpor medzi údajmi obsiahnutými v oznámení Okresného úradu Nové Zámky zo dňa 09.07.2015 a geodetickou dokumentáciou zo dňa 25.05.2017 a to konkrétne v oznámení Okresného úradu Nové Zámky zo dňa 09.07.2015 sa uvádza, že vami požadované pozemnoknižné parcely sú vyporiadané v tam uvedených parcelách registra CKN, resp. registra EKN. Vo výpočte týchto parciel, ktorý podal Okresný úrad Nové Zámky chýbajú parcely č. XXXX a XXXX.“

23. Okresný úrad Nové Zámky, katastrálny odbor podaním zo dňa 11.10.2017 oznámil k rozporu medzi skutočnosťami uvedenými v oznámení Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zo dňa 9.7.2015 a geodetickou dokumentáciou zo dňa 25.5.2017, t.j. neuvedenia parciel č. XXXX a XXXX oznámil konajúcemu súdu, že v oznámení zo dňa 9.7.2015 skutočne chýba uvedenie parciel č. XXXX a XXXX pričom parcela registra „C“ č. XXXX bola vytvorená z časti pozemnoknižných parciel č. XXXX, XXXX a XXXX a parcela registra „C“ č. XXXX bola vytvorená z časti pozemnoknižnej parcely XXXX a teda geodetická dokumentácia bola zaslaná k žiadosti zo dňa 4.10.2017 je vyhotovená správne. Zároveň uvedeným podaním bol súdu zaslaný LV č. XXXX na parcely registra „C“ č. XXXX a XXXX.

24. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 23.10.2017 právny zástupca žalovaného, v ktorom uviedol, že žalobca sa domáha žalobou zo dňa 18.01.2007 vydania rozsudku, ktorým zaviazá žalovaného k vydaniu a navráteniu žalobcovho vlastníctva k nehnuteľnostiam: parcela číslo XXXX, druh pozemku roľa o výmere 17,9413 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku cesta o výmere 0,2453 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku roľa o výmere 13,7865 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku roľa o výmere 8,7095 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku cesta o výmere 0,2802 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku pasienok o výmere 0,2640 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku roľa o výmere 17,4529 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku lúka o výmere 16,2962 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku jarok o výmere 0,3762 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku roľa o výmere 14,1828 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku roľa o výmere 18,7041 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku les o výmere 0,1921 ha, parcela číslo XXXX, druh pozemku les o výmere 0,1413 ha, parcela číslo XXXX/X, druh pozemku les o výmere 0,3359 ha, vedených v C. č. XXX v katastrálnom území U., ktoré sú vedené Okresným úradom Tvrdošovce, katastrálny odbor, v katastri nehnuteľností v registri C na katastrálnej mape, na LV č. XXXX ako: parcela číslo XXXX, druh pozemku lesné pozemky, časť výmery, parcela číslo XXXX, druh pozemku lesné pozemky, časť výmery, parcela číslo XXXX, druh pozemku lesné pozemky, časť výmery, parcela číslo XXXX, druh pozemku lesné pozemky, o výmere 1085 m², parcela číslo XXXX, druh pozemku lesné pozemky, o výmere 1921 m², parcela číslo XXXX, druh pozemku lesné pozemky, časť výmery, parcela číslo XXXX/X, druh pozemku lesné pozemky, o výmere 335 m², spolu s dokumentáciou spresnenou v podaní žalobcu zo dňa 26.07.2007, a to: lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva, evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia pestebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb, výkaz porastovej evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovanej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia, plochové tabuľky, porastové mapy, ťažbové mapy, projekty pestebnej ťažbovej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín, priemerkovací manuál, súhlas na ťažbu dreva, evidencia požiarov a požiarna ochrana, evidencia škôd spôsobených zverov, evidencia sadbového materiálu, záznamy priestupkového konania. V uvedenom podaní zároveň uviedol, že právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam vzniká len za splnenia dvoch podmienok : a) písomnej výzvy voči povinnej osobe do 30.04.2006 a b) preukázania skutočností, že požadované nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu alebo obce spôsobom v § 3 zákona č. 161/2005 Z.z.

25. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca vo svojej výzve zo dňa 13.01.2006 vyzýva na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré špecifikuje v Prílohe k výzve podľa ich zápisu v PKV č. XXX, pričom vo svojej písomnej výzve na vydanie a následne aj vo svojej žalobe neoznačil predmetné nehnuteľnosti identifikačnými údajmi podľa § 42 ods. písm. c) katastrálneho zákona, t.j. parcelným číslom, druhom pozemku, jeho výmerou. Vo výzve odkázal výlučne na jej prílohu, ktorá je v tabuľkovej podobe, neurčitá a nezrozumiteľná a bez riadneho geometrického zamerania. V žalobe pristúpil k označeniu nehnuteľností, ktoré sa líši od ich označenia vo výzve, pričom v samotnej žalobe sám žalobca konštatuje, že „zosúladenie aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností bude vykonané na

základe overeného geometrického plánu príslušným katastrom nehnuteľností.“ Takéto špecifikovanie nehnuteľností však nemožno považovať za dostatočné. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13C XX/XXXX zo dňa 19.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.05.2017 kde sa uvádza, že: „Súd poukazuje na to, že od účinnosti tohto zákona do doby vypršania lehoty na uplatnenie tohto nároku uplynula doba jedného roka, ktorá je dostatočne dlhá na to, aby žalobcovia nielenže jednoznačne identifikovali nehnuteľnosti, ktoré majú byť vydané a aby v súdnom konaní jednoznačne určil predmet jeho konania.“ Preto v tomto konaní musí byť na ťarchu žalobcu pričítaná skutočnosť, že ani v čase podania žaloby nedisponoval vyhotoveným geometrickým plánom a sám sa len obmedzil na konštatovanie, že takéto zosúladenie bude len vykonané. Uviedol, že Ústavný súd SR vo svojom Uznesení č. k. III. ÚS 382/09-23 zo dňa 09.12.2009 potvrdil rozhodnutie Krajského súdu Trnava č. k. 10 Co/279/2008-764 zo dňa 26.05.2009, ktorý ako odvolací súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 16 C161/2006 - 673 zo dňa 23.06.2008, pričom dospel k záveru, že: „Predmetná výzva žalobkyne nie je zrozumiteľná, pretože žalobkyňa v nej neoznačila nehnuteľnosti, vydania ktorých sa domáha v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z.. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. sa nemožno domáhať vydania veci určenej druhovo, ale iba určenej individuálne. V predmetnej výzve žalobkyňa označila nehnuteľnosti len všeobecne, bez individualizácie v súlade s ich aktuálnym stavom. Takýto právny úkon nie je možné považovať za zrozumiteľný ani pomocou výkladového pravidla uvedeného v ust. § 35 Občianskeho zákonníka, pretože chýbajúce údaje v právnom úkone nie je možné nahradiť.“ Zároveň uviedol, že Ústavný súd SR rozhodnutím č. k. II. ÚS 419/09-24 zo dňa 15.12.2009 potvrdil rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 10 Co/274/2008 zo dňa 28.04.2009, ktorý svojim rozsudkom potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 20 C 343/2007-342 zo dňa 19.06.2008, a v tomto rozhodnutí uvádza, že: „Celkom jednoznačne vyplýva, že za riadne a včasné uplatnenie tzv. reštitučnej požiadavky podľa zák. č. 161/2005 Z. z. oprávnenou osobou možno považovať len zloženú (viazanú) právnu skutočnosť, ktorou je urobenie v zákonom ustanovenej lehote písomnej výzvy na navrátenie vlastníctva, avšak len za podmienky, že zároveň v rovnakej lehote dôjde aj k preukázaniu skutočností podľa § 3 takéhoto zákona. Nakoľko však zásadou určitosti vymedzenia predmetu právnych vzťahov k nehnuteľnostiam, je i povinnosť označovania predmetov takýchto právnych vzťahov (teda nehnuteľností) údajmi aktuálnej evidencie vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam - dnes údajmi z katastra..., najneskôr však do uplynutia lehoty podľa ust. § 5 ods. 1 prvej vety takéhoto zákona.“ Zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 13C 85/2007 zo dňa 19.04.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.05.2017 a vykonateľnosť 26.05.2017 obsahuje nasledovné závery: „Zásadou určitosti vymedzenia predmetu právnych vzťahov k nehnuteľnostiam (ako v právnych úkonoch účastníkov takýchto vzťahov, tak aj v prípadných rozhodnutiach na to povolaných orgánov štátu, či iných osôb), je i povinnosť označovania predmetov takýchto právnych vzťahov (teda nehnuteľností) údajmi aktuálnej evidencie vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam (dnes údajmi katastra), aj požiadavku na vydanie predmetu reštitúcie v stave existujúcom v čase účinnosti tretieho cirkevného reštitučného zákona treba vykladať v smere riadnej (aktuálnej) identifikácie nehnuteľných vecí majúcich sa podľa reštitučnej výzvy vydať už vo výzve na navrátenie vlastníctva, najneskôr však do uplynutia lehoty podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z.“ Uviedol, že žalobca pri špecifikovaní nehnuteľností teda vychádzal len z dokumentov, ktoré označovali výmeru jednotlivých parciel ako „časť parcely“. Na základe toho tak žiada o vydanie rozsudku, v ktorom pri jednotlivých parcelách označuje ich výmeru ako „časť parcely“. Žalobca tak žiadal vydať z materiálneho hľadiska nevykonateľný a neurčitý rozsudok, pričom do uplynutia lehoty v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. svoj žalobný návrh nezmenil. Uviedol, že žalobca až dňom 13.04.2016 spresňuje žalobný návrh. Vzhľadom na rozsah „spresnenia“ je tento úkon potrebné posúdiť ako zmenu žaloby v zmysle § 140 ods. 1 CSP o ktorom je potrebné rozhodnúť, pričom súd by zmenu nemal pripustiť vzhľadom k skutočnosti, že doposiaľ (po dobu takmer 9 rokov) sa konalo o odlišne formulovanom a uplatnenom nároku.

26. V uvedenom vyjadrení právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobca vo svojej písomnej výzve uvádza ako právny dôvod svojho nároku reštitučný titul, a to § 3 ods. 1 písm. c) - odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy pričom poukázal na to, že zákon explicitne stanovil, že oprávnená osoba musí preukázať existenciu niektorého z reštitučných titulov, a teda nestačí len poukázať na niektorú skutočnosť uvedenú v § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. ale je potrebné túto skutočnosť aj preukázať, a to konkrétnym dôkazom. Preto poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 150/09-21 zo dňa 15.12.2009 potvrdil rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 25 Co70/2007-314 z 12. novembra 2008, ktorý svojim rozsudkom potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany č. k. 6 C/96/2007-232 z 28. apríla 2008, a v tomto rozhodnutí uvádza, že: „Preukazná povinnosť na splnenie podmienok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zaťažuje

oprávnenú osobu.“ Poukázal na to, že žalobca náležitým spôsobom v čase podania výzvy, a to ani do uplynutia lehoty podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. nevymedzil nehnuteľnosti tak, aby bolo jednoznačne zrejmé vydania ktorých sa domáha, a aby nemohlo dôjsť k žiadnej zámene, a zároveň ani nepreukázal reštitučný titul v súlade s ZoNV. Navyše navrhovateľ mal dostatok času na to, aby špecifikoval, ktoré nehnuteľnosti žiada vrátiť, keďže zákona č. 161/2005 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 1.5.2005 a navrhovateľ nehnuteľnosti, ktoré žiadal navrátiť špecifikoval až oneskorene vyhotovenými geometrickými plánmi. Z tohto dôvodu máme za to, že uplynutím zákonnej lehoty, v ktorej nesplnil zákonom stanovené povinnosti, došlo k preklúzii práva na uplatnenie navrátenie vlastníctva.

27. V uvedenom vyjadrení právny zástupca žalovaného poukázal na to, že právna zástupkyňa žalovaného už vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach namieta skutočnosť, že došlo k odňatiu vlastníckeho práva v tzv. rozhodnom období, ktoré určuje 161/2005 Z.z.. Podľa záznamov z PKV č. XXX v časti B) r. č. 2, právny predchodca Slovenskej republiky nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 215/1919 Sb. o zabratí veľkého majetku pozemkového, t.j. záborom. Štát po zabratí veľkého pozemkového majetku, pokiaľ ho v krátkej dobe nepreviedol prídelom do vlastníctva iným osobám, musel zabratý majetok spravovať, resp. zabezpečiť hospodárenia na ňom a teda štát zabratý majetok ponechal v hospodárskom spravovaní a užívaní rôznych subjektov. Nikdy však na nich nepreviedol vlastnícke právo. Z čitateľných zápisov v PKV vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti boli zabrané mimo rozhodného obdobia podľa 161/2005 Z.z., o čom svedčí zápis v PKV v časti B) pod r. č. 2. Poukázal na to, že zápisy týkajúce sa záboru a zamýšľaného prevzatia neboli z predmetnej PKV nikdy vymazané, teda nie je preukázané, že posudzované pozemky boli prepustené zo záboru. Štát sa podľa názoru žalovaného stal vlastníkom týchto pozemkov ex lege na základe §§ 1 a 5 záborového zákona. Tomu, že k prechodu vlastníctva k pozemkom došlo záborom priamo zo zákona bez vykonania intabulácie nasvedčuje aj skutočnosť, že žalobca doposiaľ nedokázal presne označiť konkrétny reštitučný titul (v žalobe ho formuloval bez doloženia dôkazu). K obdobnému záveru dospel aj Najvyšší súd SR v Rozsudku sp. zn. 4 Cdo 180/2009 zo dňa 31.01.2011, ktorý priamo odkazuje na § 5 zák. č. 215/1919 Sb. o zabraní veľkého majetku pozemkového (tzv. záborového zákona): „zabraním nadobudla Československá republika právo zabraný majetok preberať a pridelovať“ a konštatuje, že štát podľa vtedajšej hospodárskej a politickej situácií bol nútený dať pred zabezpečením súladu medzi skutočným právnym stavom a stavom zapísaným v pozemkovej knihe prednosť tomu, aby bola pôda čo najrýchlejšie pridelená novým vlastníkom, ktorí by zabezpečili jej obhospodarovanie. Uviedol, že analogicky je na túto situáciu možné aplikovať aj záver rozhodnutia Ústavného súdu SR rozhodnutím č. k. I. ÚS 27/04-16 zo dňa 11.02.2004, ktorý odkazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. M Cdo 2/03-488 z 30. septembra 2003, v ktorom bol potvrdený názor generálneho prokurátora, ktorý hodnotí, že intabulácia v prípade konfiškácie mala iba deklaratórny charakter a k vzniku vlastníckeho práva štátu sa nevyžadovala. Nie je potrebné ani to, aby výmer príslušného okresného národného výboru nadobudol právoplatnosť, pričom nebol v právomoci súdov preskúmavať platnosť konfiškovaného výmeru ako správneho aktu. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu na základe konkrétneho reštitučného titulu a najmä (b) nepreukázal, že prešli do vlastníctva štátu v rozhodnom období podľa § 2 ods. 2 ZoNV, preto mu žalobou uplatňované právo vôbec nevzniklo a pokiaľ by súd napriek vyššie uvedenému dospel k záveru, že je tu daný spôsobilý reštitučný titul a k prevodu došlo v rozhodnom období, potom je nutné prihliadnuť na skutočnosť, že (c) právo bolo u žalovaného uplatnené neurčitou výzvou, a teda právne neúčinnou výzvou a následne (d) bolo právo na súde uplatnené obsahovo neurčitou žalobou, ku ktorej zmene došlo z iniciatívy žalobcu až po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa § 5 ods. 3 ZoNV. Z dôvodu týchto väd právo žalobcu nebolo uplatnené včas a preto zaniklo.

28. Napokon v uvedenom vyjadrení uviedol, že vo veci týkajúcej sa nedostatočnej aktívnej legitímácie žalobcu s ohľadom na námietky predchádzajúcej právnej zástupkyne si dovoľujeme ponechať toto zhodnotenie na úvahu súdu tak, aby zohľadnil jednotlivé tvrdenia. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť. K uvedenému podaniu pripojil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. 13C/85/2007, rozsudok NS SR č. 4Cdo/180/2009.

29. Na pojednávaní dňa 16.3.2018 zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že žalobca podal žalobu 18.01.2007 a následne spresňoval podaním zo dňa 13.03.2008. V predmetnom spresnení žaloby sú uvedené nehnuteľnosti pričom dokumentácia na ktorú sa predmetné spresnenie odvoláva nie je presná z dôvodu že počas konania došlo k zmene zákona o lesoch, na základe ktorého je potrebné zmeniť obsah žiadanej dokumentácie, t.j. že nehnuteľnosti, ktoré žiada žalobca vydať zostávajú

nezmenené a listiny sa žiadajú vydať podľa posledného spresnenia na dnešnom pojednávaní. V predmetnej veci boli nehnuteľnosti ktoré žalobca žiada vydať zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX a pôvodným vlastníkom bolo Ostrihomské arcibiskupstvo. Písomnou výzvou ktoré bola doručená povinnej osobe 19.1.2006 žiadal žalobca vydať nehnuteľnosti v k.ú. U., pozemnoknižná vložka č. XXX. Prílohou predmetnej výzvy bola pozemnoknižná vložka č. XXX LV identifikácia parciel teda všetky nehnuteľnosti, ktoré ďalej prekračovali skutočnosti stanovené Ústavným súdom na platnosť žiadosti o vydanie nehnuteľnosti. V predmetnej pozemnoknižnej vložke č. XXX je zápis zo 7.10.1955 o tom, že predmetné nehnuteľnosti sú štátom odňaté pôvodnému vlastníkovi a pridelené ČSR, štátny majetok Palárikovo. Predmetná prídelová listina bola doložená súdu podaním zo dňa 26.7.2007. Na základe vyššie uvedených skutočností mal za to, že žalobca splnil všetky podmienky k vydaniu nehnuteľností. Zároveň založil do spisu spresnenie žalobného návrhu žalobcu ohľadne dokumentácie ktorá sa má vydať.

30. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že sa pridrižiava všetkých tvrdení a argumentov obsiahnutých vo vyjadrení k žalobe zo dňa 23.10.2017 pričom toto vyjadrenie bolo predložené súdu ako aj žalobcoví. Nad rámec tohto vyjadrenia predložil fotokópiu odborného príspevku, ktorý sa týka úpravy pozemkového vlastníctva v Československu v rokoch 1918 - 1919 od autora Henricha Hrehora zo spoločenskovedného ústavu Slovenskej akadémie vied s tým, že uvedenú úpravu krátkou cestou doručuje súdu a zástupcoví právneho zástupcu žalobcu. Upozornil na konštatovanie uvedené na strane 48 tohto príspevku, 4 odsek zdola kde sa uvádza, že záborovým zákonom prešla pôda do vlastníctva štátu dejure teda samotným prijatím zákona došlo k zmene vlastníckeho práva kde vlastníkom sa stala Československá republika. Táto skutočnosť má nadväznosť na riešenie otázky rozhodného obdobia podľa zákona 161/2005 a je jedným z podporných dôkazov ktorý preukazuje, že k prevzatíu predmetných nehnuteľností zo strany štátu došlo ešte pred 25.02.1948. V tejto súvislosti poukazujem aj na ust. záborového zákona č. 215/1919 ako aj na ust. náhradového zákona č. 329/1925. V zmysle týchto predpisov mal zápis poznámky o zamýšľanom prevzatí účinky definitívneho prevzatia týchto nehnuteľností štátom pričom je treba poukázať na skutočnosť, že zábor ako právny pojem bol v tom čase novotvarom a spájal v sebe prvky konfiškácie ako aj vyvlastnenia. Pričom pre konfiškáciu všeobecne je typické, že jej účinky nastávajú zo zákona bez potreby knižného vyznačenia. Poukázal na § 6 záborového zákona, v ktorom je uvedená zakotvená povinnosť bývalého vlastníka hospodáriť na zabratom majetku ktorá korešponduje s predtým existujúcim právom hospodáriť na tomto majetku. Zároveň poukázal na § 5 kde sa uvádza, že záborom vzniká Českoslovenej republike právo majetok pridelovať a prenajímať pričom takéto právo by nemohlo existovať na strane ČSR ak by sa ČSR nestala vlastníkom. Ďalej v § 2 náhradového zákona sa uvádza, že zábor sa vykoná vyznačením poznámky zamýšľaného prevzatia, teda priamo sa uvádza spôsob akým dochádza k prechodu vlastníckeho práva. Všetky tieto skutočnosti v celosti odôvodňujú tvrdenie, že k prechodu predmetných nehnuteľností na ČSR došlo mimo rozhodného obdobia. V ostatných argumentoch poukázal na vyjadrenie k žalobe zo dňa 23.10.2017 pričom namietal prekluziu práva na vydanie nehnuteľností, absenciu reštitučného titulu a ostatné skutočnosti v tomto vyjadrení uvedené.

31. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že v predmetnej výzve boli nehnuteľnosti špecifikované okrem Prílohy k výzve aj v identifikácii parciel 2174/05 z 11/2005 a na LV XXXX k.ú. U.. Uviedol, že právnym zástupcom žalovaného prednesený spôsob prechodu nehnuteľností vôbec nezodpovedá skutočnosti a dobe, v ktorej sa mali odohrať. Uviedol, že existuje viacero dobových rozhodnutí, tak isto existuje viacero súčasných rozhodnutí, konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu kde je vyslovený názor na prechod vlastníctva na štát. Bez ohľadu na túto skutočnosť a judikatúru poukázal na pozemnoknižnú vložku a prídelovú listinu z roku 1955 z 15.8.1955, ktorou sa konštatuje, že Okresný národný výbor Nové Zámky vydáva prídelovú listinu v prospech ČSR, štátny majetok n.p. Palárikovo po bývalom vlastníkovi ostrihomské arcibiskupstvo pričom súčasťou predmetnej prídelovej listiny je aj zoznam nehnuteľností. Poznámka zamýšľaného prevzatia nemala nikdy charakter prechodu majetku na štát ale obmedzovala vlastníka nehnuteľnosti pri dispozícii s ňou a v prípade že predmetné nehnuteľnosti chcel vlastník predať, potreboval k tomuto úkonu schválenie štátneho orgánu, konkrétne Ministerstva zemédelství. Poukázal na pozemnoknižnú vložku 3 k.ú. W. kde po poznámke zamýšľaného prevzatia ktoré bolo do predmetnej pozemnoknižnej vložky zapísané na základe záborového zákona, došlo k prevodu nehnuteľných vecí ktoré vykonal vlastníka nehnuteľností a tento úkon bol schválený ministerstvom zemedelství v Prahe. Zo uvedeného vyplýva, že predmetná poznámka mala obmedzujúci význam vo vzťahu k scudzeniu nehnuteľnosti ale nemala význam k prechodu vlastníckeho práva. Keďže v uvedenom období (1918 - 31.12.1950) platilo na území Slovenska uhorské obyčajové právo mal zápis

do pozemkovej knihy konštitučný charakter a každý prevod alebo prechod vlastníckeho práva musel byť v pozemkovej knihe zaznamenaný, teda to že nehnuteľnosti by nadobudol štát, by muselo vyplývať zo zápisu v pozemkovej knihe. Od 1.1.1951 začal platiť na území ČSR občiansky zákonník ktorý už zápis do pozemkovej knihy, resp. iného zoznamu nevyžadoval, resp. takýto zápis mal len deklaratórny charakter. Od 01.01.1951 bolo potrebné prechodu na štát rozhodnutie kompetentného štátneho úradu. S poukazom na vyššie uvedené je jednoznačné, že vlastnícke právo na štát prešlo až na základe prídelovej listiny z 15.8.1955 na základe ktorej sa štát stal vlastníkom nehnuteľností, ktoré si teraz v reštitučnom konaní uplatňuje žalobca.

32. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že výzva na vydanie nehnuteľnosti je neurčitá nakoľko jej prílohou nebola identifikácia parciel, na ktorú sa výzva odvoláva. V zmysle negatívnej dôkaznej teórie musí preukazovať riadne zaslanie tejto prílohy žalobca pričom žalovaný vychádzajúc z tejto teórie nemá a nemusí preukazovať že sa niečo nestalo, alebo niečo nebolo zaslané pričom čo sa týka záboru, žalobca len všeobecne poukázal na judikatúru dobovú k tejto otázke bez jej bližšej špecifikácie. Za tohto stavu nie je možné priznať jeho argumentom relevanciu. Ohľadne rozhodnutia Najvyššieho súdu platí, že jediné rozhodnutie o tejto otázke nemá normatívnu relevanciu a to ani v zmysle novej úpravy obsiahnutej v CSP. Uviedol, že zábor bol výnimočným opatrením ktorý sa realizoval vo výnimočnej dobe a pri ktorom nebolo možné trvať na uplatnení žalobcom uvádzaného obvyklého spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva. V opačnom prípade by bol nútený trvať aj na tom, aby v príslušnej pozemnoknižnej vložke boli vyznačené aj zmeny ohľadom majetku cirkvi, toho času ostrihomského arcibiskupstva čo sa však nestalo.

33. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobcu dodal, že zmena názvu pôvodného vlastníka nemá relevanciu pretože nadobúdanie vlastníckeho práva a jeho vznik je úplne odlišná právna otázka, ktorá je upravená priamo v zákone pričom zmena názvu je len administratívny úkon. Dokonca zmena názvu aj v súčasnosti je len administratívnym úkonom vrámci katastrálneho konania. Uviedol, že dobovú judikatúru doloží.

34. Na pojednávaní dňa 6.4.2018 súd uznesením pripustil doplnenie žaloby žalobcu nasledovne: „Žalovaný je povinný spolu so žalovanými nehnuteľnosťami vydať žalobcovi nasledovnú dokumentáciu: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“ Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobcu založil do spisu písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 5.4.2018 a tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6Cdo/84/2010 zo dňa 30.11.2011. Vo vyjadrení zo dňa 5.4.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa vyjadruje k spôsobu, akým štát prvou pozemkovou reformou, resp. revíziou k prvej pozemkovej reforme mal nadobudnúť vlastnícke právo k pozemkom, ktorých vydanie je predmetom žaloby. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČSR BoH9307/38, v ktorom sa uvádza, že „o právnom prevode zabraného majetku (nadobudnutiu titulu) v prospech štátu možno hovoriť vtedy až štát prejaví, že zabraný majetok skutočne preberá. Do tej doby zostáva tak právnym ako i faktickým vlastníkom zabratých nehnuteľností ich doterajší majiteľ. Toho dôkazom je znenie § 7 citovaného záborového zákona, podľa ktorého vyžaduje totiž scudzenie prenájom zabraného majetku jeho zaťaženie a delenie úradný súhlas a nemá bez neho proti štátu právnych následkov. Teda je z hľadiska zákona samého doterajší majiteľ stále vlastníkom zabraného majetku až do jeho prevzatia štátom, avšak vlastníkom čo do výkonu vlastníckych práv obmedzením potiaľ, že k platnosti určitých právnych aktov potrebuje štátne schválenie.“ Zároveň uviedol, že podľa zákona č. 215/1919 Zb. pri titule nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je až poznámka zamýšľaného prevzatia pričom samotným záborom sa právny pomer vlastnícky nemení a doterajší vlastníkom zostáva vlastníkom zabraného majetku až do prevzatia pričom rozhodujúcim z hľadiska prechodu vlastníckeho práva na štát je to, či bolo vydané správne rozhodnutie o prevzatí a to či nadobudlo právoplatnosť. Napokon uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré tvoria predmet sporu, prešli na štát na základe prídelovej listiny č. 2286/1995 na základe revízie a to v rozhodnom období.

35. Konajúcemu súdu boli zo strany Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zaslané aktuálne LV č. XXXX, XXXX a XXXX k.ú. U. z ktorých sú zrejmé vlastnícke vzťahy k jednotlivým parcelám registra „C“ resp. k parcelám registra „E“, ktoré sú predmetom sporu.

36. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa 30.4.2018 právny zástupca žalovaného, v ktorom uviedol, že podľa záznamov z PKV č. XXX v časti B) r. č. 2, právny predchodca Slovenskej republiky nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 215/1919 Sb. o zabratí veľkého majetku pozemkového, t.j. záborom. Štát po zabratí veľkého pozemkového majetku, pokiaľ ho v krátkej dobe nepreviedol prídelom do vlastníctva iným osobám, musel zabratý majetok spravovať, resp. zabezpečiť hospodárenia na ňom a teda štát zabratý majetok ponechal v hospodárskom spravovaní a užívaní rôznych subjektov. Nikdy však na nich nepreviedol vlastnícke právo. Z čitateľných zápisov v PKV vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti boli zabrané mimo rozhodného obdobia podľa ZoNV, o čom svedčí zápis v PKV v časti B) pod r. č. 2. Zápis týkajúce sa záboru a zamýšľaného prevzatia neboli z predmetnej PKV nikdy vymazané, teda nie je preukázané, že posudzované pozemky boli prepustené zo záboru. Štát sa podľa názoru žalovaného stal vlastníkom týchto pozemkov ex lege na základe §§ 1 a 5 záborového zákona. K obdobnému záveru dospel aj (1) Okresný súd Nové Zámky v Rozsudku č. k. 6C/275/2006-529 zo dňa 12.05.2015, (2) Najvyšší súd SR v Rozsudku sp. zn. 4 Cdo 180/2009 zo dňa 31.01.2011. Analogicky je na túto situáciu možné aplikovať aj záver rozhodnutia (3) Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 27/04-16 zo dňa 11.02.2004, ktorý odkazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (4) č. k. M Cdo 2/03-488 z 30. septembra 2003, v ktorom bol potvrdený názor generálneho prokurátora, ktorý hodnotí, že intabulácia v prípade konfiškácie mala iba deklaratórny charakter a k vzniku vlastníckeho práva štátu sa nevyžadovala. V uvedenom vyjadrení uviedol, že žalobca spolu so svojím Vyjadrením doložil len jediné Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/84/2010 zo dňa 30.11.2011, ktoré obsahuje názor k otázkam záboru a prechodu vlastníckeho práva na štát len v podobe tzv. obiter dictum. Názor o účinkoch poznámky záboru a zamýšľaného prevzatia je tu vyjadrený v zátvorkách, čo potvrdzuje, že sa nejedná o nosnú časť rozhodnutia, ale len o dopĺňujúce argumenty (obiter dictum), ktoré nie sú záväzné ani vo veci, ktorej sa toto rozhodnutie týka, tým skôr nemôžu byť záväzné v inej veci prejednáwanej pred všeobecnými súdmi. Jediné rozhodnutie vyššieho súdu nie je možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku, preto nie je možné ani teoreticky uvažovať o akejkoľvek podobe záväznosti tohto rozhodnutia pre posudzovanú vec a poukázal na to, že ostatné prvorepublikové rozhodnutia na ktoré odkazuje Vyjadrenie žalobcu neboli doložené vôbec, preto nebolo možné sa k nim vyjadriť, pričom pri každom z týchto rozhodnutí by bolo potrebné posúdiť, či názory na ktoré žalobca odkazuje, v nich boli uvedené ako obiter dictum, alebo ako nosná časť týchto rozhodnutí. Zároveň uviedol, že žiada aby súd ustanovil znalca z odboru Geodézia a kartografia, ktorého úlohou bude spätná grafická identifikácia parciel registra „C“ a registra „E“ katastra nehnuteľností na stav pozemnoknižný. Vzhľadom doterajšej procesnej obrane žalovaného sa totiž nejavia doposiaľ predložené identifikácie ako postačujúce, pretože žiadna z nich neobsahuje preskúmateľnú a zrozumiteľnú grafickú informáciu, ktorá by nad rozumnú pochybnosť preukazovala priestorovú kontinuitu medzi parcelami katastra nehnuteľností v súčasnosti požadovanými na navrátenie a pozemnoknižnými parcelami, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre katastrálne územie U.. Uviedol, že žalobca by mal zároveň v konaní preukázať, že nehnuteľnosti požadované na navrátenie tvorili ku dňu 01.05.2005 (účinnosť ZoNV) lesný pôdny fond, teda pozemky porastené lesnými drevinami, alebo slúžiace lesnému hospodárstvu (rozdeľovacie prieseky, lesné cesty, plochy horných lesných skladov a pod.), ako ich definoval v ust. § 2 ods. 1 vtedy účinný zákon č. 61/1977 Zb. o lesoch. Poukázal na to, že žalobca má ohľadom nároku uplatneného v tomto konaní dôkaznú povinnosť a nesie dôkazné bremeno zodpovedajúce tejto povinnosti, pričom prenos dôkazného bremena je možný len základe explicitného zákonného ustanovenia. V prípade nároku na navrátenie nehnuteľností musí žalobca preukázať, že sú dané všetky elementárne zložky tvoriace v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. jeho nárok, teda musí okrem iného preukázať, že nehnuteľnosti sú spôsobilé na navrátenie (§ 2 ods. 1 zákon č. 161/2005 Z.z.).

37. Na pojednávaní dňa 4.9.2018 konajúci súd poukázal na skutočnosť, že z podania Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zo dňa 9.7.2015 vyplýva, že z pôvodne požadovaných pozemnoknižných vložiek boli medzičasom v katastri nehnuteľností zapísané tieto na LV č. XXXX k.ú. U., s tým, že vlastníkom je žalobca, na LV č. XXXX k.ú. U., na ktorom je ako vlastníkom zapísaná Slovenská republika, v správe Lesov Slovenskej republiky š.p. a na LV č. XXXX k.ú. U. kde je časť parcely registra „E“ č. XXXX zapísaná vo vlastníctve Poľno SME s.r.o. Palárikovo. Je preto potrebné zo strany žalobcu upresniť, ktoré nehnuteľnosti podľa stavu evidovaného v katastri nehnuteľností žiada vydať.

38. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že ďalšie prídelové listiny, ktoré má žalobca k dispozícii a ktoré začínajú parcelami č. XXXX, XXXX a 8339 nie sú založené v spise

a teda celkom má byť kompletne predložených súdu 8 listín, pričom zatiaľ bolo predložených 5. Zvyšné listiny súdu zašle pričom ich zašle aj právnenému zástupcovi žalovaného. Uviedol, že ide o jednu prídelovú listinu s 8 stranami, na ktorých sa nachádzajú špecifikované parcely. Predložil súdu poslednú stranu uvedenej prídelovej listiny, na ktorej je dátum 15.8.1955 a kde je aj podpis predsedu ONV ako aj pečiatka odboru poľnohospodárskeho ONV v Nových Zámkoch. Súd skonštatoval, že uvedená listina bola vydaná ONV v Nových Zámkoch, pričom v pozemnoknižnej vložke sa uvádza, že bola vydaná ONV Šurany. Zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že čo sa týka spresnenia žiadaných nehnuteľností, poukázal na podanie zo dňa 13.3.2008, kde sa uvádza, že žalobca požaduje nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. U. s výnimkou poslednej parcely XXXX. C. na to, že 26.5.2017 súdu bola zaslaná grafická písomná identifikácia (čl. 669), kde boli identifikované žalované nehnuteľnosti.

39. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že súhlasí s tým aby bola vyžiadaná prídelová listina ČD2286/55 z Okresného úradu, katastrálny odbor ako i z archívov, zároveň však žiadal aby z Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, bola vyžiadaná aj identifikácia parciel .č. čj3254/94, ktorá bola podkladom k dohode o vydaní nehnuteľností V1125/94 (v.z.324/94). Zároveň navrhol aby súd zo strany Okresného úradu Nové Zámky vyžiadal LV č. XXXX k.ú. U., LV č. XXXX k.ú. U. a LV č. XXX k.ú. U., ktoré už medzitým zrejme bolo zrušené s tým aby boli zaslané súdu originály listov vlastníctva, ktoré sú vedené ručne, na ktorých sú vedené zmeny vlastníckych vzťahov.

40. Konajúcemu súdu bol zo strany Štátneho archívu v Nitre, pracovisko Nové Zámky, zaslaný spis Q v ktorom sa nachádza uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 11.10.1955, ktorým bol povolený zápis v pozemkovej knihe v prospech štátneho majetku NP Palárikovo a zaslaná prídelová listina zo dňa 15.8.1955 vrátane pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. Tvrdošovce. Zároveň zo strany Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor bola dňa 10.9.2018 zaslaná kópia identifikácie parciel, ktorá je súčasťou dohody o vydaní nehnuteľností D pre k.ú. U..

41. Na pojednávaní dňa 16.10.2018 súd uznesením pripustil zmenu žaloby nasledovne: Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV č. XXXX k.ú. U. ako parcela registra „C“ č. XXXX - lesný pozemok o výmere, 14745 m2, parcela registra „C“ č. XXXX - lesný pozemok o výmere 5750 m2, parcela registra „C“ č. XXXX - lesný pozemok o výmere 11640 m2, parcela registra „C“ č. XXXX - lesný pozemok o výmere 1085 m2, parcela registra „C“ č. XXXX - lesný pozemok o výmere 1921 m2, parcela registra „C“ č. XXXX - lesný pozemok o výmere 1450 m2 a parcela registra „C“ č. XXXX/X - lesný pozemok o výmere 3359 m2.

42. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že oprávnená osoba si výzvou zo dňa 13.1.2006, ktorá bola doručená povinnej osobe 19.1.2006 uplatnila navrátenie nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. U.. Prílohou k výzve bola pozemnoknižná vložka č. XXX, identifikácia parciel, príloha k výzve, LV č. XXXX pre k.ú. Tvrdošovce, potvrdenie právnej subjektivity a potvrdenie o pridelení IČO. Dokument nazvaný príloha k výzve je práve tabuľka s označením pozemnoknižných parciel ako aj parciel podľa zápisu v katastri nehnuteľností. Súdu predložil prílohu k výzve na vydanie nehnuteľných vecí - špecifikáciu parciel pričom súd konštatoval, že uvedená príloha nebola pripojená k žalobe. Uviedol, že čo sa týka predmetných nehnuteľností tieto boli špecifikované tak pozemnoknižnou vložkou, identifikáciou parciel a prílohou tabuľkou, pričom povinná osoba predmetné nehnuteľnosti nevydala, domáhal sa žalobca, resp. jeho právny predchodca vydania týchto nehnuteľností cestou súdu. Prechod nehnuteľností na štát je zapísaný v pozemnoknižnej vložke č. XXX pod radovým číslom 3 a 4 pričom ako titul prechodu je označená prídelová listina Okresného národného výboru zo dňa 15.8.1955. V pozemnoknižnej vložke označený Okresný úrad v Šuranoch, v pozemnoknižnej vložke označený Okresný úrad Nové Zámky. Pod spisovou značkou Q je okrem prídelovej listiny vedené aj uznesenie Ľudového súdu týkajúce sa povolenia zápisu v pozemkovej knihe k.ú. U. s odkazom na pozemnoknižnú vložku XXX pre k.ú. Tvrdošovce, vydanú Okresným národným výborom v Nových Zámkoch dňa 15.8.1955. V predmetnom uznesení sú vypísané všetky parcely uvedené v predmetnej prídelovej listine. Na základe uvedeného mal za to, že titulom nadobudnutia pre štát bola prídelová listina, ktorá je správnym aktom a na základe tejto skutočnosti je na ňu potrebné prihladať a táto je dokladom o vlastníckom práve. Založil do spisu výňatky z rozhodnutí súdov ohľadne výmerov vo vlastníctve prídelových listín ako i nadobudnutia prídelom, resp. prídelovými listinami. Poukázal na LV č. XXXX k.ú. U., kde sú zapísané všetky ostatné nehnuteľnosti v

pozemnoknižnej vložke č. XXX. Tieto nehnuteľnosti boli do LV zapísané na základe darovacej zmluvy v roku 2009 a to od Trnavskej arcidiecézy v prospech Biskupstva Nitra ako následok po oddelení diecéz pričom Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza tieto nehnuteľnosti získala na základe dohody o vydaní nehnuteľností uzavretej so žalovaným, teda žalovaným na základe účinnosti prvého reštitučného zákona.

43. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného poukázal na rozdiel v texte dvoch verejných listín kde sa za dôvod vykonaného prídelového konania označuje zákon o novej pozemkovej reforme v zmysle prídelovej listiny a podľa pozemnoknižnej vložky č. 972 sa za titul nadobudnutia označuje zákon o revízii prvej pozemkovej reformy č. 142/1947. Táto nezhoda má podľa nášho názoru podstatný vplyv na toto konanie nakoľko obligatórnou náležitosťou výzvy na navrátenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je okrem iného aj označenie dôvodu odňatia nehnuteľností. V zmysle výzvy zo dňa 13.1.2006 bol ako dôvod odňatia označený zákon č. 142/1947 o revízii prvej pozemkovej reformy. Na druhej strane, titulom rozhodujúcim pre posúdenie odňatia má byť prídelová listina, ktorá za svoj právny základ označuje úplne iný predpis a to zákon o novej pozemkovej reforme. Táto nezhoda by mala byť odstránená v rámci plnenia si dôkaznej povinnosti žalobcu a pre prípad, že by nebol úspešný pri plnení tejto povinnosti, malo by sa to považovať za neunesenie dôkazného bremena. Zároveň poukázal na skutočnosť, že nemá k dispozícii prílohu k výzve, na ktorú sa dnes žalobca odvolal a máme k dispozícii len identifikáciu parciel K2-2174/05 kde sú uvedené v rámci identifikácie všetky parcely pôvodne zapísané v pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. U.. Vzhľadom k obsahu výzvy a listinám, ktoré sú žalovanému k dispozícii, žiadal aby súd individuálne hodnotil túto výzvu z hľadiska jej určitosti, teda z hľadiska toho, či môže byť považovaná za účinné uplatnenie nároku v zmysle zákona č. 161/2005 Z.z. V ostatnom zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a žiadal aby súd žalobu zamietol.

44. Na uvedenom pojednávaní súd konštatoval, že predmetná príloha k výzve na vydanie nehnuteľných vecí sa nachádza na čl. 680 spisu a bola predložená na pojednávaní dňa 26.5.2017 vtedajšou právnou zástupkyňou žalovaného.

45. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že písomná identifikácia je založená v spise a túto dňa 29.1.2008 vykonal geodet Ing. Vincent Bujdák a z tejto vyplýva, že parcela registra „C“ č. XXXX zapísaná na LV XXXX je vytvorená z pozemnoknižných parciel XXXX, XXXX, XXXX. Poukázal na prílohu k výzve na vydanie nehnuteľných vecí kde tieto parcely sú zapísané podľa stavu v katastri nehnuteľností ako parcela registra „C“ č. XXXX. Uviedol, že parcela registra „C“ č. XXXX je vytvorená z pozemnoknižných parciel XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX. C. registra „C“ XXXX je vytvorená z pozemnoknižných parciel XXXX, XXXX, XXXX. C. registra „C“ XXXX je identická s pozemnoknižnou parcelou XXXX pričom rozdiel vo výmere parciel, ktorý predstavuje 37 m² je v dovolených odchýlkach. Ostatné nehnuteľnosti registra „C“ sú totožné s ich zápisom v pozemnoknižnej vložke.

46. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že namieta nezhodu v zistení geodeta Ing. Bujdáka a jeho identifikácie s identifikáciou parciel, ktorú vyhotovila Správa katastra Nové Zámky pod č. Y ktorá bola pripojená k výzve na navrátenie vlastníctva. Podľa identifikácie je možné zhodne so žalobcom konštatovať, že parcela č. XXXX vznikla z pozemnoknižných parciel č. XXXX, 8141 a XXXX. Z identifikácie, na ktorú poukázal vyplýva, že táto bola nepochybne vytvorená aj z iných parciel pozemkovej knihy, na ktorých navrátenie žalobca nárok nemá. Konkrétne podľa identifikácie parciel bol do parciel CKN č. XXXX zlúčená výmera XXXX m² z parcely XXXX, výmera 24 m² z parcely č. XXXX, výmera 5209 m² z parcely č. XXXX. Spolu podľa identifikácie bola do parcely CKN č. 8141 zlúčená celková výmera 1360 m² plus 5209 m². V identifikácii sa však uvádza, že mala byť do tejto parcely zlúčená celkom 14745 m². Takto zistený rozdiel presahujúci 7000 m² je nad rámec prípustnej tolerancie a zememeračskej odchýlky. Pokiaľ by nebol takto zistený rozdiel hodnoverne objasnený, žiadal aby súd aj z tohto dôvodu v uvedenej časti žalobu zamietol. Rovnaké nezhody ale v menších výmerách sa týkajú aj parcely registra „C“ č. 8184 katastra nehnuteľností.

XX. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že námietka právneho zástupcu žalovaného nie je relevantná z dôvodu, že na pojednávaní dňa 26.5.2017 bola súdu predložená grafická a písomná identifikácia - spätná, ktorá sa týka parciel registra „C“ č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX/X.

XX. Vo veci sa vyjadril podaním zo dňa XX.XX.XXXX právny zástupca žalovaného, v ktorom uviedol, že po oboznámení sa s grafickou časťou geodetickej dokumentácie zistil, že priebeh hraníc pozemnoknižných parciel nie je taký ako to vyplýva z písomnej (textovej) časti tejto dokumentácie a preto požiadal geodetickú kanceláriu Tekdan spol. s r.o. o vyhotovenie kontrolnej geodetickej dokumentácie, z ktorej vyplýva, že parcela CKN č. XXXX - les o výmere 14745 m² k.ú. U. je vytvorená nielen v hraniciach pozemnoknižných parciel č. XXXX, XXXX a XXXX ako tvrdí V.. Bujdák a vyplýva to aj z písomnej časti geodetickej dokumentácie Ing. Križana. Teda parcela X. č. XXXX bola vytvorená v hraniciach pozemnoknižných parciel č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX pričom nárok na vrátenie PK parcely č. XXXX nebol žalobcom v konaní uplatnený, a teda vzhľadom na uvedené v tomto konaní nie je možné v celosti vydať parcelu CKN č. XXXX keďže bola vytvorená aj v hraniciach inej parcely ako si žalobca uplatnil.

49. Na pojednávaní dňa 8.1.2019 zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že vzhľadom na uvedenú grafickú identifikáciu firmy Tekdan spol. s r.o. Bratislava súdu v lehote 15 dní oznámi či považuje uvedenú grafickú identifikáciu za správnu alebo za nesprávnu a ak ju považuje za správnu, súdu oznámi, že dá vyhotoviť geometrický plán, ktorý by zohľadňoval uvedenú geodetickú dokumentáciu tak aby bola uvedená správna výmera parcely X. č. XXXX.

50. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 9.4.2019 spresnil žalobu tak, že žiadal aby žalovaný bol povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaných v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu Nové Zámky, katastrálny odbor na LV č. XXXX k.ú. U. a to k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXX m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 11640 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1085 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1921 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1450 m², k parcele registra „X.“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 3359 m², k novovytvorenej parcele registra „X.“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 14150 m² a k novovytvorenej parcele registra „X.“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 407 m², ktoré sa nachádzajú v k.ú. Tvrdošovce, pričom uvedené parcely registra „X.“ č. XXXX/X a XXXX/X boli vytvorené geometrickým plánom č. 5/2019 vyhotoveného dňa X.X.XXXX Ing. Matúšom Reisingerom, ktorý bol uverený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor dňa 1.4.2019 pod č. 318/2019, spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň uviedol, že v časti vydania a vrátenia novovytvorenej parcely registra „X.“ k.ú. U. č. XXXX/X - lesný pozemok o výmere 188 m² vytvorený geometrickým plánom č. 5/2019 vyhotovený Ing. Matúšom Reisingerom dňa X.X.XXXX overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor dňa 1.4.2019 pod č. 318/2019 berie žalobu späť. K uvedenému podaniu pripojil geometrický plán č. 5/2019.

51. Vo veci sa podaním zo dňa 29.4.2019 vyjadril právny zástupca žalovaného, v ktorom uviedol, že na základe geometrického plánu č. 5/2019 vyhotoveného Ing. Matúšom Reisingerom bola odstránená namietaná nepresnosť. Z parcely X. č. XXXX bola vyčlenená parcela CKN č. XXXX/X, ktorá bola pôvodne súčasťou pozemnoknižnej parcely č. 8173, pričom k tejto parcele si žalobca nárok na vydanie neuplatnil. Uviedol, že aj po vykonaní zmeny žalobného návrhu zo dňa 09.04.2019 však žalovaný naďalej zotrváva na svojom negatívnom stanovisku vo vzťahu k celému nároku uplatnenému žalobou. Žalovaný trvá všetkých svojich doposiaľ prednesených tvrdeniach a predložených dôkazoch, pričom žiadny z argumentov žalovaného nestratil relevanciu, s výnimkou námietok obsiahnutých v podaní zo dňa 26.11.2018, ktoré boli v spresnení žalobného návrhu zohľadnené.

52. Na pojednávaní dňa 21.5.2019 súd pripustil uznesením zmenu žaloby žalobcu takto : „Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV č. XXXX k.ú. U. a to k parcele registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXX m², k parcele registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 11640 m², k parcele registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1085 m², k parcele registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1921 m², k parcele registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 1450 m², k parcele registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 3359 m², k novovytvorenej parcele registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 14150 m² a k novovytvorenej parcele registra

„C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 407 m², ktoré sa nachádzajú v k.ú. Tvrdošovce, pričom uvedené parcely registra „C“ č. XXXX/X a XXXX/X boli vytvorené geometrickým plánom č. 5/2019 vyhotoveného dňa 8.3.2019 Ing. Matúšom Reisingerom, ktorý bol uverený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor dňa 1.4.2019 pod č. 318/2019, spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

53. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že sa pridrižiava všetkých písomných vyjadrení a ústnych prednesov, pričom žalobca si riadne uplatnil výzvou navrátenie vlastníckeho práva nehnuteľností vedených v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. U.. Výzva bola doručená povinnej osobe 19.1.2006 a splňala všetky minimálne náležitosti tak ako to bolo ustálené judikatúrou Najvyššieho a Ústavného súdu. Žalobca žiadal nehnuteľnosti navrátiť s poukazom na § 3 ods. 1 písmeno c) teda z dôvodu, že nehnuteľnosti boli odňaté oprávnenej osobe podľa zákona 142/1947 o revízii prvej pozemkovej reformy alebo zákona č. 46/1948 o novej pozemkovej reforme. O odňatí vlastníckeho práva svedčí zápis v pozemkovej knihe ako aj prídelová listina ČD 2286/1955. Keďže povinná osoba nehnuteľnosti nevydala oprávnenej osobe na základe včas doručenej výzvy, podal žalobca žalobu na vydanie nehnuteľných vecí. Uviedol, že žalobca je oprávnenou osobou a právnym nástupcom po Ostrihomskom arcibiskupstve a žalovaný je pasívne legitimovaným subjektom s poukazom na ustálenú judikatúru a zákon č. 161/2005 Z.z., ktorý upravuje, že povinnou osobou je osoba, ktorá nehnuteľnú vec vo vlastníctve štátu spravuje alebo drží. Žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

54. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že zotrváva na všetkých vyjadreniach, argumentácii a dôkazoch, ktoré boli obsahom podaní žalovaného adresovaných súdu. Za otvorené považoval právne otázky týkajúce sa rozhodného obdobia, kedy malo dôjsť k prechodu nehnuteľností na štát aj s poukazom na vyznačené poznámky o zábore rovnako otvorenou zostáva aj otázka preukázania právneho dôvodu odňatia v zmysle výzvy žalobcu kde ako právny dôvod na navrátenie vlastníckeho práva je označený zákon o revízii prvej pozemkovej reformy, avšak zo zápisov v pozemnoknižnej vložke č. XXX vyplýva, že k odňatiu malo dôjsť podľa tzv. zákona o novej pozemkovej reforme z roku 1948. Taktiež za otvorenú považoval otázku aktívnej legitimácie žalobcu tak ako sa k nej vyjadrovala predchádzajúca právna zástupkyňa, pričom je potrebné vyriešiť otázku riadneho uplatnenia nároku prostredníctvom výzvy, nakoľko nárok žalobcu bol do vykonateľnej podoby špecifikovaný až v roku 2016 a nie v rámci lehoty na jeho uplatnenie podľa zákona č 161/2005 Z.z. Poukázal na svoje vyjadrenia vo veci a žiadal aby súd žalobu zamietol. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

55. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobcu poukázal na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 26.5.2017, na ktorom vtedajšia právna zástupkyňa žalovaného oboznámila, že prílohou k výzve bol aj zoznam pozemkov, ktoré žalobca požaduje.

56. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalovaného uviedol, že samotná výzva, ktorá predchádzala podaniu žaloby, nebola natoľko určitá, že by jej bolo možné vyhovieť uzatvorením dohody o vydaní nehnuteľnosti. Nedostatky výzvy založili nutnosť podať žalobu, pričom žalobca počas relatívne dlhého obdobia nedokázal žalobný návrh zmeniť alebo upraviť do takej podoby aby bol v súlade so zápsmi v katastri nehnuteľností tak aby petit žaloby smeroval na navrátenie tých nehnuteľností, ktoré boli skutočne o odňaté a k úprave žalobných návrhov dochádzalo až v roku 2016, napriek tomu, že konanie bolo začaté v roku 2007. Preto z uvedených dôvodov mal za to, že by nebolo spravodlivé aby žalovaný znášal trovy konania v celom rozsahu aj s poukazom na to, že sa o ich vznik významným spôsobom pričínal žalobca. Pokiaľ by bola žalobca žalobu v pôvodnom znení z roku 2007 formulovať tak aby bol žalobný návrh vykonateľný, bolo by možné vo veci rozhodnúť skôr.

57. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že začiatkom roku 2008 bol petit určitý keďže vychádzal zo stanoviska geodeta Ing. Bujdáka zo dňa 29.1.2008, v ktorom uviedol, že nehnuteľnosti je možné vydať v celosti tak ako sú evidované na LV č. XXXX k.ú. U..

XX. Podľa § 2 odsek 1, 2 Zákona č. 161/2005 Z.z., vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria a) poľnohospodársku pôdu, b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, c) lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním, d) podiely spoločnej nehnuteľnosti. Právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa § 3 odsek 1, 3 Zákona č. 161/2005 Z.z., oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe a) odňatia bez náhrady postupom podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR o poštátnení školstva na Slovensku, nariadenia Slovenskej národnej rady č. 47/1945 Zb. SNR o poštátnení majetku pri školách poštátnených nariadením Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR a nariadenia Slovenskej národnej rady č. 80/1945 Zb. SNR o poštátnení internátov, b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 185/1948 Zb. o poštátnení liečebných a ošetrovacích ústavov a o organizácii štátnej ústavnej liečebnej starostlivosti, c) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde), d) darovacích zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých darcom v tiesni, e) kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, f) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená, g) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, h) prevzatia bez právneho dôvodu, i) prevzatia podľa opatrenia Povereníctva financií a Povereníctva školstva a kultúry z 20. apríla 1960 č. XX/XXX/XX a rozhodnutia Mestského národného výboru v Bratislave, finančného odboru z 10. januára 1961 č. 293/1961 v spojení s rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava-Staré Mesto z 27. februára 1961, j) zákona č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov a zákona č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov. S lesnými pozemkami sa vydajú aj investičné lesné cesty alebo ich časti podľa osobitného predpisu vybudované z prostriedkov štátu. Nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto príslúcha.

Podľa § 4 odsek 1 Zákona č. 161/2005 Z.z., povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

Podľa § 5 odsek 1, 2 Zákona č. 161/2005 Z.z., právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosť podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Podľa § 37 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

59. Súd po oboznámení sa so žalobou, prílohami pripojenými k žalobe, dokladmi založenými v spise ako i na základe podaní a vyjadrení právnych zástupcov strán mal za to, že žaloba je dôvodná. Súd mal

za preukázané, že žalobca výzvou na navrátenie vlastníctva zo dňa 13.1.2006 vyzval žalovaného ako povinnú osobu k vydaniu nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. Tvrdošovce pričom nehnuteľnosti, ktoré žiadal vrátiť, špecifikoval v prílohe výzvy (čl. 680 spisu), ktorú pripojil k uvedenej výzve. V uvedenej výzve žalobca pripojil pozemnoknižnú vložku č. 972 k.ú. U., identifikáciu parciel, ktorých navrátenia sa domáha, LV č. XXXX k.ú. Tvrdošovce, potvrdenie právnej subjektivity. V uvedenej výzve žalobca uviedol, že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu odňatím bez náhrady podľa zákona č. XXX/XXXX Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy čo osvedčuje zápis v pozemnoknižnej vložke č. 972. Konajúci súd mal za to, že táto výzva spĺňala náležitosti podľa § 5 ods. X zákona č. 161/2005 Z.z., a spĺňala náležitosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom bola podaná včas, t.j. v lehote do 30.4.2006. Konajúci súd uvedenú výzvu považoval za určitú, keďže obsahovala parcelné čísla nehnuteľností, ktorých vydania sa žalobca domáhal, druh pozemku ako i výmeru podľa údajov pozemkovej knihy ako i podľa údajov katastra nehnuteľností podľa registra CKN. Konajúci súd mal taktiež za to, že žalobca preukázal podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. prechod do vlastníctva štátu, dokladom toho je zápis v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. U., kde sa uvádza, že predmetné nehnuteľnosti poverenictvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a že tento majetok je predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Zb. pričom podľa ďalšieho zápisu zo dňa 7.10.1955 Č.d.2286 predmetné nehnuteľnosti boli zapísané v prospech Československého štátu v správe Štátny majetok Národný podnik v Palárikove a to na základe prídelovej listiny Okresného národného výboru Nové Zámky zo dňa 15.8.1955 (čl. 839 - 854 spisu). Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobcom požadované nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu v rozhodnom období, ktorým podľa § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. je obdobie od 8.5.1945 do 1.1.1990. Konajúci súd pri posudzovaní výzvy žalobcu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam a ich vydaniu vychádzal z účelu zákona č. 161/2005 Z.z., ktorým bolo zmierniť minulé krivdy v čo najväčšej miere a teda neaplikoval formalistický výklad uvedeného zákona.

60. Čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu konajúci súd mal za to, že žalobca je riadne registrovaná cirkev na území Slovenskej republiky a že nehnuteľnosti, ktorých navrátenia sa žalobca domáhal, patrili Rímskokatolíckej cirkvi, t.j. Ostrihomskému arcibiskupstvu, ktoré bolo ako vlastníak vedené v uvedenej pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. U..

61. Čo sa týka poznámky v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. U. v časti B bod 2 zo dňa 3.2.1925, podľa ktorej sa poznamenáva, že predmetné nehnuteľnosti sú v prospech Československého štátu zabrané podľa zákona č. 215/1919 Zb. a že Štátny pozemkový úrad tieto zamýšľa prevziať mal súd za to, že v danom prípade nedošlo k prechodu ani k prevodu vlastníctva na štát, keďže o prechode ani prevode týchto nehnuteľností na štát nesvedčí žiadny doklad. Konajúci súd mal za to, že vlastníctvo cirkvi i napriek uvedenej poznámke zostalo zachované, obmedzila sa len možnosť disponovať s týmto majetkom. V tomto smere sa súd stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu žalobcu. Súd mal taktiež za preukázané, že na strane žalovaného je daná pasívna legitímácia, keďže z LV č. XXXX k.ú. U. bolo a je zrejmé, že vlastníkom požadovaných nehnuteľností je štát v správe žalovaného.

62. Súd zároveň posudzoval či predmetné nehnuteľnosti, ktorých navrátenia a vydania sa žalobca domáha sú takými nehnuteľnosťami, ku ktorým je možné vlastnícke právo vrátiť podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. V danom prípade mal súd preukázané, že predmetné nehnuteľnosti podliehajú vydaniu podľa uvedeného zákonného ustanovenia, keďže v danom prípade ide o lesné pozemky tak ako to vyplýva z LV č. XXXX k.ú. U. ako i geometrického plánu č. 5/2019 zo dňa 8.3.2019, pričom podľa § 2 ods. 1 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch lesný pôdny fond tvoria lesné pozemky.

63. Konajúci súd okrem nároku žalobcu na vrátenie a vydanie nehnuteľností zároveň rozhodol v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi ako oprávnenej osobe aj dokumentáciu, ktorá k uvedeným nehnuteľnostiam prislúcha a ktorá je špecifikovaná vo výroku rozsudku.

64. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd mal za to, že dôvodmi hodnými osobitného zreteľa je skutočnosť, že žalobca nehnuteľnosti, ktoré žiadal vydať, konkretizoval až po podaní žaloby a to podaniami zo dňa 13.3.2008, podaním na pojednávaní dňa 26.5.2017 a podaním zo dňa 9.4.2019 tak aby mohli byť zapisateľné do katastra nehnuteľností podľa predpisov a údajov katastra nehnuteľností, vzhľadom na to, že odňaté pozemnoknižné parcely bolo potrebné zosúladiť so stavom

vedenom v katastri nehnuteľností v registri „CKN“ a z uvedeného dôvodu bolo potrebné vyhotovovať geometrický plán, resp. jeho upresnenie tak aby geometrický plán mohol byť podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností v prípade ak by súd rozhodol o ich navrátení do vlastníctva žalobcu. Konajúci súd mal za to, že ak by geometrické plány boli k dispozícii na strane žalobcu už v čase podania žaloby, čo malo byť záujmom žalobcu, mohlo by zo strany žalovaného dôjsť k dohode o vydaní žalobcom požadovaných nehnuteľností, pričom aj konajúci súd mohol vo veci rozhodnúť skôr a trovy konania by sa nenavýšovali. Preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku a náhradu trov konania úspešnému žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.